

שאלות ותשובות

זהר התשובה

בו

יבואר השאלות
ותשובות הנשאלות בדור
זה, ומורה דרך להתוועים ההלכה
בחושך, על גן בני ואחיי פריגילו
עצמכם ללמד בדברי האהר וחתקוניכם
בשקייה, וכי שלא ראה אור האהר
מתוקים מדקש, לא ראה מאורות
מיימי ולא טעם טעם התורה

• (הקדמה ספר עז' עז' מקאקטערנא)

צא לאור

על ידי מפעל זהר העולמי, בית שימוש
חודש אדר תשע"ב

הוצאת:

**شع"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת**
МИסודה של הגה"ץ רבינו שלום יהודה גראס
כ"ק מרכז אדמו"ר מהאלמן שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מכתבי הסכמה מגודלי ישראל, כבר באו בדף בשאר
הספרים שהוצאו לאור וזכרון אחד עולה לכך ולכאן

"מפעל הזוּהָר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 02-995-1300 / פקס: 054-843-6784

hazohar.com@gmail.com

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי
'מקרה או'
052-7615936
yoel32@neto.net.il

❀ תוכן העניינים ❀

- א.** **שאלה:** מדוע לא שמענו עד היום מגדולי ישראל על חובת לימוד זהה הקדוש? **א**
- ב.** **שאלה:** למה הרוב שלי לא הורה לי שעלי למד זהה? **א**
- ג.** **שאלה:** ראש הכלול שלי אינו מרשה ללמידה זהה בכלל, מה אפשר לעשות? **ב**
- ד.** **שאלה:** האם זה נכון הדבר שאמרתם, שרוב האומר לא למד זהה אי אפשר לו לחזור בתשובה? **ב**
- ה.** **שאלה:** האם נכון הדברשמי שמסרב ללמידה זהה לא עמדו רגליו על הר סיני? **ב**
- ו.** **שאלה:** איך יכולם לכתוב דברים חמורים כל כך, רב שאין מורה ללמידה זהה רוצה נפשות ממש והוא אשם על כל האסונות שהיה ויהה חס ושלום? **ב**
- ז.** **שאלה:** אם אני שומע רק לדברי רב שלי, האומר לא למד זהה, האם יהיה לי גן עדן או לא? מה יעשו לי בבית דין של מעלה, אם שמעתי לרב שלי? **ג**
- ח.** **שאלה:** הכנסתי פתח אליו המבוואר לבית הכנסת והרב הוציא את זה, מה עושים? **ג**
- ט.** **שאלה:** אני לומד בשכינה גדולה ומפורשת, ותרום תרם לנו סטימס של זהה הקדוש, וראש הישיבה הורה להוציא את זהה, מה עליינו לעשות? **ג**
- י.** **שאלה:** האם זה אמיתי ששעה אחד זהה הקדוש שווה יותר מאשר אלף תלמידים גمرا כל היום שלשה חדשים? **ד**
- יא.** **שאלה:** האם זה נכון שמי שאין למד זהה לא ראה מאורות מימי? **ד**
- יב.** **שאלה:** אם הרוב שלי אינו אומר ללמידה זהה, האם הוא לומד תורה לשם? האם הוא מערב רב? מי אומר את זה? **ד**
- יג.** **שאלה:** למה האדמו"ר מהאלמן עוזה רעש על לימודי הזהה הקדוש? **ה**
- יד.** **שאלה:** מדוע כבodo אומר שראש ישיבה האומר שאין ללמידה זהה לא היה צריך לבוא לעולם? הלא הוא תלמיד חכם גדול? **ה**
- טו.** **שאלה:** מדוע כבodo אמר לי שראש הישיבה שלי יctrיך לבוא בגלגול פעם נוספת, הלא הוא תלמיד חכם גדול? **ה**
- טו.** **שאלה:** למה כבodo מורייש עלמות שלמדו זהה, למה אין מספיק ש"ס ופוסקים? **ה**
- יז.** **שאלה:** מי אומר שאלה שאין לומדים זהה גורמים לעכב את המשיח? **ו**
- יח.** **שאלה:** מי אומר שככל אלו שלא הורו ללמידה זהה אשימים על שיש מיליון יהודים, ועל כל הפיגועים שנעשו עד היום? **ו**
- יט.** **שאלה:** מי אומר שאם נלמד זהה ננצל? **ז**
- כ.** **שאלה:** מדוע לא שמענו עד היום מגדולי ישראל על חובת לימוד זהה הקדוש? **ז**
- כא.** **שאלה:** דברת עם הראש ישיבה שלי, הראתי לו הספרים ואמר לי בתקיפות שהחליט בשום אופן בעולם אינו מסכים להכניס זהה בישיבה!!! ואמרתי לו, הלא החפש חיים והחזון איש ז"ע שהוא תלמידיהם ולומדים בספריהם, הם אמרו ללמידה זהה, למה שלא נלך בדרךיהם?

- פניו של הראש ישיבה חורו, ואמר בתקיפות, כאן אני הבעל הבית!!! רציתי לאמור לו, כי הקדוש ברוך הוא הבעל הבית, והתפקידו ולא אמרתי כלום, האם אתם יכולים להסביר לי, מהו ראש הישיבה מסרב לילך בדרכו של החפש חיים והגר"א? הלא הוא ליטאי? ז
- כב.** **שאלה:** מה ביכולתי לעשות אם ראש הכלול שלו מסרב שנולד זוהר בכל יום, הרי החזון איש אמר שזוהר הוא הספר מוסר הטוב ביותר, ובכלל אני מבין, למה מתיר לנו למדוד כל ספר מוסר רק לא זוהר?
- כג.** **שאלה:** אחד ספר לי שהנכם אומרים שאם אין לומדים זוהר התפלות אין מתוקנות, האם אמרת הדבר? מה המקור לך? ט
- כד.** **שאלה:** הרבה שלי עד היום התנגד לכל למד הזוהר, מה עלי לעשות? ט
- כה.** **שאלה:** אם כבר הרأتي את הקונטראט הנזכר לעלה לרבי - והוא לא מסכים שנולד (שנקריא/נגירות) זוהר בישיבה, ואף מסרב שאני בעצם אלמד/אקרא זוהר בישיבה מה עלי לעשות? ט
- כו.** **שאלה:** אם הרأتي את הקונטראט זהה לרבי שלי והרב יאמר לי: הרי אתה כלל לא מבין ארמית, זה בזבוז זמן, כי העיקר הלמוד של תורה שבבעל פה היא והבנה. ט
- כז.** **שאלה:** אם רבינו מסכים למד זוהר באופן עצמאי בישיבה. ואני רוצה לעזוב את הישיבה, וכרגע אני אופד עצות. מה עלי לעשות? ט
- כח.** **שאלה:** למה כבodo כל כך מרעיש ומדובר כנגד האדרמור"ם רבניים וראשי ישיבות שלא רוצחים למד זוהר הקדוש? י
- כט.** **שאלה:** האם גם בימינו רואים ניסים גלויים בזכות הזוהר? יד
- לו.** **שאלה:** האם יהודים פשוטים יכולים להביא את המשיח?
- לא.** **שאלה:** איך אני יכול לעזור להם ישראל שלא יהיה פיגועים ופצעות? האם זה עולה כסף?
- לב.** **שאלה:** אני גור במקומות של חילונים, ובכל מקום שאני הולך אני מוצא ב"ה את ספרי הזוהר הקדוש, אז אני רואה שאתם מצחיכים מאוד בעבודה, האם אפשר לי גם לעזור לכם? טו
- לג.** **שאלה:** איך נזכה לאחדות של כל עם ישראל באהבה ובשמחה? איך תבוא הגאולה?
- לח.** **שאלה:** אנו גרים באזורי הדרכים, וממש יורדים שם של טילים, ורק בחסדי שמיים לא היו נפגעים, הילדים מפחדים ולא רגועים, מה יש לנו לעשות להינצל?
- לה.** **שאלה:** מפני מה כבodo נכנס בעובי הקורה, ולא מסתכל לא לימיין ולא לשמאלי, מה שלא ראיינו עוד צדיקים שעוסקים בזה כך?
- לו.** **שאלה:** מה רואיתם לחלק את הזוהר דוקא ל-70 חלקים?
- לו.** **שאלה:** לא הבנתי מדו"ע "מפעל הזוהר העולמי" מתאם כ"כ להגעה לאלף סיוםים? יח
- לח.** **שאלה:** אנחנו בחורים מישיבה בצפת, דיברנו ביחד כמה בחורים עם הראש ישיבה ואמרנו לו שאחננו רוצחים למדוד כל יום שיעור בזוהר הקדוש, לשם חתינו הראש ישיבה לנו אמר כל

- הכבוד, רק תעשו זמן מסיום שאז כל הבחורים ילמדו זוהר הקדוש, השאלה כמה זמן יש לנו ללימוד ומה לומוד? **יט**
- לט.** **שאלה:** אנחנו בחורי ישיבה ויש לנו שיחה עם המשגיח כל שבוע ובכל זאת יש הרבה בחורים שאין להם יראת שמים, מה העצה לכך? **יט**
- ט.** **שאלה:** האיך אני יכול לזכות להבין טוב את הגמרא ודברי המפרשים והפוסקים, המוחשיים אוטום? **כ**
- טא.** **שאלה:** מה אפשר לעשות שלא ימותו כל כך הרבה צעירים וצעירות בר מינן, ואלו החיים יש עליהם שאלה האם זה נקרא חיים? **כב**
- טב.** **שאלה:** האם אפשר להיפטר בבית דין של מעלה בהזה שיאמר שכח היום למדתי גمرا? **כד**
- טג.** **שאלה:** מי זה האומר שצרכיך באמת למדוד זוהר הקדושים? **כו**
- טד.** **שאלה:** האדמו"ר שלי אמר שבחרורים אין צריכים למדוד זוהר ומספיק שיקראו פתח אלהו! **כז**
- טה.** **שאלה:** זה בטוח רק אמר לדורות הקודמים, אבל לנו האנשים פשוטים זה לא אמר כלל. **כז**
- טז.** **שאלה:** איפה זה כתוב? **כז**
- טז.** **שאלה:** אבל למה לא די תלמידים דף היומי, האם זה לא דבר גדול לדעת כל הש"ס? **כח**
- טז.** **שאלה:** لماذا אתם כותבים דברים חריגיים נגד אדמו"רים וראשי ישיבות שלא נתנים רשות לתלמידיהם למדוד זוהר הקדושים? **ל**
- טט.** **שאלה:** האדמו"ר שלי אומר, מספיק נגינות התורה: אני מבטיח לכם שאם כל האנשים היו לומדים נגלה היה בא משיח תיכף ומיד, והיה הכל טוב! **לב**

נהל לכיש 24/8 בית שמש
054-8436784

70,000 אשנין

**מתאחדים בקריאה הזוהר הקדוש
יחד שבטי ישראל, אנשים, נשים, וטף
כל לומד מתחייב להឡא בכל יום 3 עמודים מהזוהר.
בכל חודש מסויימים לקרוא ביחד
אלף פעמים את הזוהר הקדוש**

**המצטרף יזכה לברכה מיד חודש
בציוון של אוהל הרשב"י במירון
ומקבל שכר נגד כולם - 50 מיליון סיומים של כל ספרי הזוהר**

להצטרף נא להתקשר לטל: 03-5784413 פקס: 03-5784480
מייל: AOEL612@gmail.com

יש לציין: שם ומושפה, שם האמא, מקום הלימוד, עיר, טלפון
וכן את סוג הבקשה לברכה: זוג, פרנסה, רוע של קיימא, רפואי, שלום בית, וכו'

**שערי שמיים נפתח, ומיד לנו ירות, להחיש לנו בפי שhubetta,
ומشيخ צדקינו לנו ישלה, ובאו השלוות והשלוחה והשקט ובטה**

שְׁאָלֹת וּתְשׁוּבוֹת

זֹהֶר הַתְּשׁוּבָה

שְׁאָלֹת וּתְשׁוּבוֹת מִעֵם יִשְׂרָאֵל עַל לִימּוֹד הַזֹּהֶר הַקָּדוֹשׁ

גָלוּיַה הָאָמָת לְאַמִּיתָה!!!

א. **שְׁאָלָה:** מִדּוֹעַ לֹא שִׁמְעַנוּ עַד הַיּוֹם מְגֹדוֹלִי יִשְׂרָאֵל עַל חֻבֶת לִימּוֹד זֹהֶר הַקָּדוֹשׁ?

תשובה: טיעות גָדוֹל בָּינֶה, עוֹד בְשִׁנְתַת תְּרֵפָה אֲצַאי גָדוֹלִי יִשְׂרָאֵל בְּד"ץ שֶׁל הַצדִיקִים הַגָּדוֹלִים שֶׁל יְהוָשׁ עַל לִיב דִיסְקוֹן זֶצְלֶל, וְחַתְמוֹ עַל זה בֶּל הַגָּדוֹלִים ذָא, וְאַחֲרָכֶם חַתְמוֹ הַעֲדָה הַחֲרָדִית בֵּירֶשֶׁטֶל עַיְהָק בְשִׁנְתַת תְּשִׁסְבָּה-ח, וְעוֹד גָדוֹלִי יִשְׂרָאֵל, וְנִצְאיוּ רַבָּה סְפָרִים עַמְּחַתִּימּוֹת שֶׁל רַוב גָדוֹלִי הַאֲשָׁנִינִים וְהַסְּפָרִידִים. וּבְסִפְרָ אָור הַזֹּהֶר גָדוֹלִי יִשְׂרָאֵל וְזֹהֶר מְאוֹרוֹת הַזֹּהֶר וְנוּדָה, מְוֹבָאִים יוֹתֵר מַאֲלָף צְדִיקִים. וְאַם לֹא שִׁמְעַתָּה? סִinxן שְׁהָרָב שֶׁלָךְ מִהְעָרָב רַב וְלֹא גִּילָה לְךָ אֶת הָאָמָת.

ב. **שְׁאָלָה:** לִפְנֵיהֶה הַרְבָ שְׁלִי לֹא הָזְרָה לִי שְׁעָלִי לִימּוֹד זֹהֶר?

תשובה: א. קָדָם תְּדוֹן אֶת רַבְךָ לְכֹפֵר זְכוֹת שֶׁהוּא תִּינּוֹק שְׁנָשְׁבָה, וְאַם לֹא לִכְדֹד מַאֲין יְדָעָה [לִמְשָׁל אֶת תָּלָךְ לְקַבּוֹן וְתַצְעַק שְׁבַתָּה, הַם לֹא יִבְנֵנוּ מַה אַתָּה רֹצֶחֶת מֵהֶם, הַם מְעוּולִים לֹא שִׁמְעַנוּ כַּה זֶה שְׁבַתָּה?]. ב. יַתְּכִן שֶׁלָא שִׁמְעַנוּ וְלֹא רָאָה אֶת הַסְּפָר "אָור הַזֹּהֶר" מַאֲלָף צְדִיקִים "עֲרָכָה שֶׁל שְׁעָה", וּגְדוֹלִי יִשְׂרָאֵל וְזֹהֶר", שִׁיּוּתָר מַאֲלָף צְדִיקִים אָוּמָרים שֶׁכָל יְהוּדִי וְאֶפְרַיִם רַשְׁעַ אָצְרִיךְ לִימּוֹד זֹהֶר! - עַצְחָה בִּינְךָ תְּבִיא לוּ אֶת הַסְּפָרִים שִׁירָאָה מַה אָוֹמֵר לְנוּ מִשְׁהָ רַבָּנוּ וְכָל הַצדִיקִים הַבָּאִים אַחֲרָיו, בְּהָיוֹת מַאֲלָף, וְהַאֲחַרְנוֹנִים הַחֲפֹץ חַיִם הַחֲזֹון אִישׁ, וְאַחֲרָוֹן אַחֲרָוֹן חַבִּיב רַבִּי חַיִם קַנְיָבָסְקִי שְׁלִיטָא. וְאַם אַחֲרֵי כֵל זֶה, הַרְבָ שֶׁלָךְ מְתַנְגֵד בְּלִימּוֹד זֹהֶר, אַז הוּא פְשׁוֹטוֹ מִרְבָנִי הָעָרָב רַב זָרָע עַמְלָק שְׁדִין רְוִיחָן וְלִילָין שְׁהָרְשָׁבָא כְּפָבָע עַלְיָהָם שָׁהָם מִזְרָע עַמְלָק שְׁדִין רְוִיחָן וְלִילָין (שָׁוֹת הַרְשָׁבָא סִימָן תְיֵד, סִפְרָ הַרוּזִים, כְּתָבָי הַאֲרִיזָל וְהַם מוֹזִיקִין אֶת בְּרִירָה). וְאֶצְרִיךְ לְעֹזֵב אֶת הַבֵּית הַפְּנִיסָת וְלֹא לְשִׁמְעוֹעַ תָּזְרָה מַפְיוֹן. רָאה מַה שְׁפָתָבוֹ הַפְּרִי יְצָחָק' עַל סִפְרָ יְצִירָה: הַס"מ מִסְתִּית לְבִנֵי הָאָדָם בְּכֶסֶת טְעַנְנוֹת מְזִיפּוֹת שֶׁלָא יַתְעַסְקּוּ בְּסִזְדוֹת הַתוֹרָה. וְזֶה לְשׁוֹן הַסִּפְרָ 'פָרִי יְצָחָק' עַל סִפְרָ יְצִירָה, (הַקָּדְמָה) הַס"מ שֶׁהוּא עַמְלָק כְּשֶׁהוּא רֹזֶחֶת שְׁבִנִי אֶתְם רֹצִים לְעַסְקָן גַם כֵן בְּסִזְדוֹת הַתוֹרָה, אַז הוּא גּוֹרָם כֶּסֶת סְבּוֹת וּמְנִיעּוֹת לְאָדָם, וְתִמְדִיד הוּא מִסְתִּית לְבִנֵי הָאָדָם בְּכֶסֶת טְעַנְנוֹת מְזִיפּוֹת שֶׁלָא יַתְעַסְקּוּ בְּסִזְדוֹת הַתוֹרָה, וְעַל יְדֵי כֵן יְהִי לוּ תְּקוּמָה שֶׁאַיִן נִמְחָה שֶׁמוֹן.

ג. שאלת: ראש הכלול שלו אינו מרצה למד זוהר בפובלל, מה אפשר לעשות?

תשובה: להראות לראשונה הכלול כל מה שכתבו האלף צדיקים, ואם אחר כה לא יכול ללמד זוהר, משמע שהוא רשאי וכופר בעקר ואפיקורס גמור לפוי הרמב"ם ז"ל, ולא מאמין ב"ג עקרנים ולא קומ לחתית הפתים. לא מאמין אני מאמין ז"ג עקרני אכזנה. והוא לא מփש התקלית שלך כמו שכתב הגרא: בלי למוד הסוד לא מבינים את הפשט. וזה לשון הגרא (אבן שלמה פ"ח), כל זמן שאתה מבין הסוד אפילו הפשט אינו ברור בידו. מי שהיה יכול להשיג סודות התורה והוא לא השתדל להשיא נידונו בדין קשים רחמנא לאלו. פנימיות התורה הוא חיים פנימיות הגוף שהוא הנפש, והחיצוניות הגוף, והועלוקים ברכיו וסוד אין יאר הרע יכול להתרגורות בהם, ועקר הגאה תהיה בלבמוד חכמת קבלה.

ד. שאלת: האם זה נכון הדבר שאמורם: שרב האומר לא למוד זוהר אי אפשר לו לחזור בתשובה?

תשובה: אמרו רבינו זכרונם לברכה (ר"י יומא פ"ח) עשרים וארבעה דברים מעכבים את התשובה, ואלו הם... והмотחבר לרשותו, והאומר אהטה ואשבו, וכן אמרו במשמעותו (יזא פה, ב) האומר אהטה ואשבו, אין מספקין בידו לעשנות תשובה. אהטה ביום הכהורים מכפר, אין יום הכהורים מכפר. והמתכבד בקהלון חברו, והפורש מן האבודו, והמלבה אהבותיו, והמלבה רבותיו, והמעכיב את הרבים מעשות דבר מצונה, והמיטה את חברו מדרך טובה לדרכ רעה, והרואה בנו בתרבות רעה ואין מורה בידו, והחולק על דברי חכמים, והשׂונא את התוכחות, והפליעיג על המצות. וען רמ"ט הלכות תשובה פרק ד): ארבעה מהם עוזן גדול, והעוושה אחד מהם אין הקדוש ברוך הוא מספיק בידו לעשנות תשובה לפי גודל חטאו, וען ספר שעורי תשובה (שער הראשון - אות נב), אורחות צדיקים (שער העשרים ושמsha).

ה. שאלת: האם נכון הדבר שמי שמסרב למד זוהר לא עמדו רגליו על הר סיני?

תשובה: בזוהר בהעלתך (דף קנב). קרי לעוסקים בחכמת האמת איןון דהוו קיימי בטווא דעתינו, ו"ל: חכמיין עבדי דמלכא עלהה, איןון דק"מו בטוואר קסיני, לא מסתכל אלא בנשمتא, דאייה עקרא דכלא אוריתא מפש וכו', עכ"ל. [ראה אור הזוהר, ורבי יהודה פתיה ז"ע מבאר, שאוטם שאנים יודעים סודות התורה לא עמדו רגליו על הר סיני].

ו. שאלת: איך יכולים לכתוב דברים חמורים כל כה, רב שאינו מורה למד זוהר רואח נפשות מפש והוא אשם על כל האסונות שהיה וייה חס ושלום?

תשובה: זה לשון התקיומי זוהר (תקון ל' דף עג):

וי' לוֹן דָּגְרָמִין עֲנִיָּתָא וַחֲרָבָא וַבִּזָּה וַחֲרָג אֹי לֵהֶם שְׁגָרְמִים עֲנִיָּתָה וַחֲרָבָה וַבִּזָּה וַחֲרָג וַאֲבָדוּ בָּעוֹלָם.

[הובנת, לא אני אומר את זה.]

ג. **שאלה:** אם אני שומע רק לדברי רבי של', האומר לא ללמד זהר, האם יהיה לי גן עדן או לא? מה יעשה לי בבית דין של מעלה, אם שמעתי לרבי של'?

תשובה: כתוב בזוהר הקדוש שא' אפשר לגן עדן העליון בלי לפוד פנימיות התורה, ושם יקחו אותך לאגדתנו, ושם תצעק, אני לא אשם הרוב שלו לא אמר לי ללמד זהר, ומתמישר את הרוב שלו יחד אחר לאגדתנו, ותצעק שם, תשלחו את הרוב לאגדתנו שהוא אישם, הוא לא אמר לי ללמד זהר, אבל באמות הרוב לא יזכה ללבת לאגדתנו, אלא לכף הקלע, ואותה אולי תזכה להונס לאגדתנו, אבל זה רק אם לא חזרת בתשובה, ובאמת לא ידעתי, היום אין אחד שלו יזע שאריך ללמד זהר הקדוש, ואפילו ילדים יזעדים, ואותה לא יכול להגיד לא שמעתי ולא ידעתי!!! וזה לשון ספר הבהיר: וכי שלא עסק בחקמת האמות ולא רצה ללמד אותה בשעה שנשחתו רוצה לעלות בגן עדן דוחין אותה משם בבזין כמו שאמרו בזוהר Shir השרירים וכו', ולא עוד שאפילו יש בידו כל מעתשים הטוביים שבעולם, השופטים בעול שגנפים שורפים את נשחתו בכל יום כמו שאמרו בזוהר פרשת פקידי וכו', וזה השר הגדול המונע על זה נקרא יופיא"ל כי הוא בגימטריה קבל"ה.

על כן אני אהובי, אם אתה חפץ באמות לעולם הבא ואתה רוצה להתקרוב להקדוש ברוך הוא, תלמד – תגרוס זהר הקדוש בכל יום לפחות 4-5 דקות, שזה הפינימום, וכך תזכה לשכר הגדול שכתבנו בعلון זהר מס' 35-36 ובספר ערבה של שעיה.

ה. **שאלה:** הכנסתי פתח אליהם המבואר לבית הכנסת והרב הוציא את זה, מה לעשות?

תשובה: לעוזר את הרוב ולהראות מה שכתבנו כאן, ואם הוא ממשיך ברשעותם, תברחו מכך, כי הוא בודאי מרבני הערב רב, זרע עמלק שדין רוחין ולילין.

ט. **שאלה:** אני לומד בישיבה גדולה ומפרנסת, ותורים טרם לנו סטים של זהר הקדוש, וראש הישיבה חורה להוציא את זהר, מה علينا לעשות?

תשובה: זה אחד מהעונות הגדולים ביותר להתעלם מדברי רבי שמעון בר יוחאי וכשה רבנו אשר בודאי על ידם יתגלה מלך המושיח ברחמים, ועל כן תעשי מה שיעצנו למללה בתשובה א', ואם הוא מתנגד, הוא חיל טוב של זרע עמלק וכו', תכוחו נגדו ותהי באבל, על ש悲ה את כל אלף הצדיקים, ותצאו נגדו בחרב ובחנית ובכלל קורא גדול, ותפרקשו את שמך ברבים ותזיהרו את עם ישראל שאף אחד לא

יתחבר להפנש לישיבה הזאת, וענין לעיל. ראה מה שכתב המקדש מלך: מי שלא לומד קבלה פוגם את למוד הנглаה שלו. וזה לשון המקדש מלך' (תקוני זהר תיקון מ"ג), מאןداولיף תורה שבכתב בשר לחמה של תורה, ושתה יון תורה שבעל פה, עונשו כל כך גדול אם לא למד קבלה, ואדרבה פוגם בלמודו, טוב ליה שלא יוליף וכו'. וכי שיכול לקנות לו רב שילפודה קבלה או חבר או מתוך הספרים ומתרשל, גורם לאך גלוותא וכו'. וכל שכן אם זויה ללמד ולהבין פרוש מאמר אחד יעשה בו תקoon למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תקופה. (עיין שם בתיקון ל' שוג הלומד קבלה בגירסה בעלמא בלי הבנה, למוד שעיה אחת נחשב כמו חדש ימים בלימוד פשטי התורה).

ג. שאלת: האם זה אמת ששה אחיד זוהר הקדוש שוה יותר מעשר אלף אברכים שלוםדים גמורים כל היום שלשה חדשים?

תשובה: ראה ערךה של שעה, ועלין אור הזוהר מס' 35-36.

יא. שאלת: האם זה נכון שמי שאינו לומד זוהר לא ראה מיארות וכיוצא?

תשובה: ראה שליה (מאמר ראשון, מועתק בספר אור הזוהר דף 154 – תפנה למפעל הזוהר לקבל בחינם הספרים).

יב. שאלת: אם הרבה שלוי אינו אומר לומד זוהר, האם הוא לומד תורה לשמה? האם הוא מערב רב? מי אומר את זה?

תשובה: ראה בקדמות מורה הרב חיים ויטאל ז"ע (על שער הקדמות) ... וככלו כל הקצין ועדין בנו דוד לא בא. ונודע את אשר אמרו רבותינו זכرونם לברכה כל דור שלא נבנה בית המקדש בימי הארץ בימי. ואתנה את פני לחקור ולדעת מה זה ועל מה נתארך קאננו גלוותנו. ומודיע לא בא בון יש. ומצאתי און לי ואני בהקרבי ולבי דוני... מס' בתיקונים (תקון ל' דף ע"ז)... וכל חסדו ציז השדה, כל חסך דעבדי לגרמיהו הוא דעבדי... ויזכור כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב (קהלים ע"ה לט), דא איהו רוחו של משה, וו לון מאן דגראמי דיזול ליה מון עלכא ולא יתוב לעלמא, דאלין אינון דעבדי לאורייתא בקשה, ולא בעאן לאשתקלא בחכמת הקבלה וגראמי דאסטלק נביעו דחכמה דאייה יוזד מינה, ואשתarterת בית יבישה, וו לון דגראמי ענייתא וחרباء וביצה והרג ואבדן בעלמא, והאי רוח דאסטלק דאייהו רוח דעת נראת השם ואייהו רוח הקדש, ואייהו רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת נראת השם (ישעה י' ב). ואפיילו כל אינון דמשתקדי באורייתא כל חסך דעבדי לגרמיהו וכו'. עם היota שפשתו כבואר, ובפרט בזמננו זה בעונונתינו הרבה אשר התורה געשית קרדם לחות באה אל קצת בעל, תורה אשר עסוקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות יתרות, וגם להיוותם מכלל ראשישיות, ודיני סנהדריות, להיות שומים וריכחים נודף בכל הארץ ודומיהם במעשייהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמיים, ועקר

سبת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך הפתוב ונעשה לנו שם. כתוב בספר הזהר בפרשת בראשית (פרק כ"ה): וזה לשונו על פסוק אלה תולדות השמים והארץ, שתחמשה מינים יש בערב רב, וכן הג' מינים, מהם הוא נקרא בת גבורים, דעתו יהו אתרם היפה הגבורים אשר מעולם אנשי השם, ואינו מסטריא דאלין דאתمر בהון (בראשית יא) הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו' ונעשה לנו שם בבנין בט' קנסיות ובתי מדרשאות ושווין בהון ספר תורה ועתרה על רישיה, ולא לשמה, אלא למעבד לנו וכו'. והנה על הפתה הזאת אמרו בגמרא: כל העוסק בתורה שלא לשם נח לו שנאה שליהו על פניו ולא יצא לאoir העולם.

יג. שאלת: למה האדמו"ר מנהלמי עושה רعش על לימוד הזהר הקדוש?

תשובה: כתוב בזהר הקדוש שכל אלו שלא לשם הזהר הקדוש יCHKO מן העולם במליחמות גוג ומוגог, ופשוט שאנו צריכים להציג את כל עם ישראל שייכנסו בתבת נוח של הרשב"י, ורק אלו שלא מדים זהר הקדוש יוצלו, וכן הקנו את מפעלו הזהר העולמי מותך אהבת ישאל להציג את כל עם ישראל בכל מקום שלהם, ואפ"ל את רבינו הערב רב להזכיר אותם בתשובה!

יד. שאלת: מדוע בבודו אומר שראש ישיבה האומר שאין ללימוד הזהר לא היה צריך לבוא לעולם? הלא הוא תלמיד חכם גדול?

תשובה: לא אני אומר זה, רק המקביל האלקרי הצדיק הקדוש רבינו יעקב אבוחזרא צוקלהה"ה (בספרו גני המלך דף קפה) אומר בשם רבינו בר יוחאי הקדוש: דמי שלא למד תורה אמרת להם סודות התורה טוב לו שלא נברא דבר לא זה אין אדם יודע אלהות יתברך, ויראותו ואהבתו, ועבודהו.

טו. שאלת: מדוע בבודו אמר לי ראש ישיבה שלו יצטרך לבוא בגלגול פעמי נספת, הלא הוא תלמיד חכם גדול?

תשובה: הרבה פתיה ז"ע אומר בשם רבינו חיימן ויטאל ז"ע שכטב בתקלה שער המצוות: ואם לא עשה כן הרי חסר מצוה אחד של תלמוד תורה שהיא גדולת ושלולה כל המצוות ואחריך שישתగל עד שיטרחת בד' בחינות של הפרד"ס הנזoper, עד כאן לשונו. ועוד אמר הרבה יהודה פתיה ז"ע, שעוד בשעת הלילה כאשר בזכים עלייו. יתכן שכבר חזר לעולם זהה בגלגול, השם יرحم.

טז. שאלת: למה בבודו מՐיעיש עולמות שלמדו זהר למה אין מספיק ש"ס ופוסקים?

תשובה: אמר הרב מקאמארנא בספר היכל הברכה: בדור זהה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקוניים וכתבי מrown הארי' שהם חיים מופש לנטש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאכונה שכל תורה שעוסק הוא משפה

ולחווין, בדואג, אין לו עסק בחיים והארה לישך, והוא בלו טיעות ורפיאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתפר על הפריות, ואין לו חיים ולא חלק בתהים. וכדכתיב בתקוני זהר חידש... ובודאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי לימוד הזוהר וככתב קון הרב חיים ויטאל בלבד, עכ"ל.

(היכל הברכה קומראנה פרשת יעקב ז, י"ט – אור הזוהר פרק י').

ז. **שאלה:** מי אומר שאלו שאינם למקדים זוהר גורמים לעכבר את הקשייח?

תשובה: בתיקון לו' כתוב (הכפאה מילך), ו"ל: בפונה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמד קבלה. ועננים ככמה גדול אם לא מדים קבלה וגורם ארוך גלוותה כי הם מעקבים האלאה רחמניא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלימוד הקבלה מה שלא נעשה בלימוד חיש טמים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאלה.

יח. **שאלה:** מי אומר שכל אלו שלא הורו ללימוד זוהר אשימים על שיש מלין יהודים, ועל כל הפגיעים שנענו עד היום?

תשובה: ידוע שבעל הסולם וצ"ל עשרים שנה לפניו מלוחמת העולם, החל לבנים וראשי ישיבות, והודיעו להם שאזירה גדולה נחתמה על כל ישראל, חלק גדול מכל ישראל ימתקו מן העולם רוח"ל, וחסיף דברי הרמח"ל הידועים שroke למוד הזוהר הקדוש יכול להזכירנו מן האורות הרעות רוח"ל. על כן העצה היא, שבל רב וראש ישיבה יורה, לכל יהודי למד זוהר הקדוש. ולא שמעו בקהלן! – אחרי כך פרצה מלוחמה גדולה ונחרגו 6-7 מיליון יהודים, כתעת אני שואל את אותה השאלה שפוקשה הגמרא בפסיקת שבת (נה) מי הרוג אוטם? – ידוע מאמר חז"ל (שבת דף נ"ה עמוד א') אמרה מדת הדין לפניו הקב"ה, רבונו של עולם מה נשענו אלו מאלו. אמר עמו צדיקים גמורים והללו רשעים גמורים. אמרה לפניו רבונו של עולם היה בידם למחות ולא מוח, ואכם"ל. – ולפי דברי חז"ל אלו הרבעים והראשי ישיבות אשימים על כל השפה מיליון יהודים שנחרגו שנשחתו על קדוש השם!!! שריה בידם לומר לאבור למד זוהר הקדוש ונטהצלו ולא אמרו, וזה האמת לאמתו, וכתבת עלי העניין זהה ספר שלם "מצות התוכחה". וכן כתב הגוב"י הגאון רבינו מנחים מענכנין הלפרין וצ"ל, העניים וההרוגים בזמן הגלות תובעים בבית דין של מיעלה את התלמידי חכמים שלא למדו קבלה, ומיענישים אותם על כה, וזה לשון בעל הגוב"י על עז התהים, מי שאינו לומד נסתיר וחכמת ספר הזוהר תסמננה שערותיו ובשרו יעשה חדודין חדודין בהעלותיו על לפו כי עניותה דישראל, הגירות והמלוחמות המשסנות וההרוגות הוא בעצמו הגורם לזה, ובפרט לא של מעלה העני יჩיבו על דלוותו ושפלותו, וההרוג על הריגתו, וכל זה נקרא חטאיהם בין אדם לחברו, על שום הטעורים אין מכפר עליהם, אויל לנו מיום הדין והתוכחה, עכ"ל. (וכמו כן היום יתבעו את כל האדרמור"ם והרבנים וראשי ישיבות על שלא עשו כלום להאלת ישראל מפקצת אטום, כמו שכותב בפסקת שבת (נה)ilkoot שופטים, וענין חוץ חיים (במכתב כ"ה), ו"ל: עלי לדעת כי בנפשו הוא ויתבע ח"ו על זה).

יט. שאלת: מי אומר שאם נלמד זהר ננצל?

תשובה: משה רבינו והרב שב"י אומרים: כי הזהר הקדוש הוא כמו תבת נח שלאלו שלמדו ננצל מוחבלי מושית, והרמב"ם ליה קדוש אומר לנו: שرك בזה פלאי סוד האלת עם ישראל בדור האחרון ונגאולתו, בכל וסגולת למוד הזהר הקדוש, וזה לשונו הקדוש: בrichtת רבי שמיעון בר יוחאי עשתה ענין הטהרה, וכלנו גברח לטהרה הזאת וננצל.

מורי ורבותי אחיכים קרים, באו ונთה אחד כלנו בחכירות 70,000 ונפעל שבל יהודי והיהודים ילמד זהר הקדוש בכל יום ולא רагן בכל בית הפודר וכולל שלמדו זהר הקדוש, וכל אחד מלך לכל מקום ספרי התועורות למוד הזהר הקדוש, ועטה שעורי תורצים נגעלו, וכלם מקימים בשמה את רצון שם תברך – אפשר ל渴בל בחנים את הספרים – הן ספרי התועורות והן תקוני זהר, בארגון מפעלי הזהר העולמי בבית שamus, 0548-436784.

ב. שאלת: מודיע לא שמענו עד היום מוגדל ישראלי על חובת לימוד זהר הקדוש? **תשובה:** טיעות גדולה בזיה, עוד בשנת תרפ"א יצאו גдолין ישראלי בד"ץ של הצדיקים הגדולים של רבי יהושע ליב דיסקין יצ"ל, וחתמו על זה כל הגדולים דזאת, ואחר כך חתמו העדה החרדית בירושלים עיר הקדש בשנת תשס"ב-ח, ועוד גдолין ישראלי, יצאו הרבה ספרים עם חתימות של רוב גдолין האשכנאים והספרדים. ובספר אוור הזהר גדולי ישראלי והזוהר כאורות הזהר ועוד כוונאים יותר מאלף צדיקים. ואם לא שמעת? סימן שהרב שלך מערבך רב ולא גילה לך את האמת.

כא. שאלת: דברתי עם הרاش ישיבה שלוי, הראתי לו הספרים ואמר לי בתקיפות שהחלה, בסום אפן בעולם איננו מספיקים להניס זהר בישיבה!!! ואמרתי לו, הלא ההפוץ חיים וקהזון איש ז"ע שאנו תלמידיהם ולומדים בספריהם, הם אמורים למד זהר כמה שלא נלך בדרכיהם? פניו של הרаш ישיבה חורו, ואמר בתקיפות כאן אני הבעל הבית!!! רציתי לומר לו, כי הקדוש ברוך הוא הבעל הבית, והתפקידי ולא אמרתי כלום, האם אתם יכולים להסביר לי, כמה ראש הישיבה מסרב לילך בדרכו של הփוץ חיים ומהגר"א? הלא הוא ליטאי?

תשובה: ראה בשאלות לעיל, ואסביר לך בקיצור שהיה: לפני שנה החלתתי לילך לכל הרבניים הגדולים לבקש מהם לכתחזק כתבי חזק שלמדו זהר הקדוש, הגם שהזהר אינו צריך להסכמה, אבל כה הוא דרך של האנשים, כל אחד רוצה לשמע דעת גдол הדור בזיה, ולא חשתי טוב שהלכתי עם כסא גלגולים, החלתתי לשלם תלמיד חכם גדול בעל מחבר ספרים גדולים וקבל כבר הסכומות הרבניים, שלך אל הרבניים והאקווריים, הילך לרוב גדול אחד שיש לו קהל גדול ובנין גדול [נאولي

א. היפוץ חיים: על למוד ספר הזהר אין שום כי רבו מדרש, והוא היפוץ חיים' מעוזר לכלם שלמדו כל שבת את הזהר של אותה פרשה הנבלת. וכן אמר מהאונן מצדק רבי שלמה בלו זכר צדיק לברכה משם רבו היפוץ חיים' זכר צדיק ואפללו לבחורים ור' יוסף בן שלמה מפורסם חוספות בינו ייסך). לברכה, שעיל למוד ספר הזהר אין שום הנבלת.

פינה ביןיהם], וכבר קיבל ממנה הסכמה על ספר שלו, אחר שיתה של שקי שעוט ענה לו, אני יודע שהזוהר יש לו כוח עצום וכו', אבל אם אומיר לאנשים שתלמדו זהר אז לא יטרכו אותו כלל כי רבינו שמיעון לכל וכו', לכן הראש ישיבת לא רוצה שתלמוד זהר, כי ברגע שאתה לומד זהר, תעלה למדרגות גדולות ועצומות, וכל הדרשות ודרכי המוסר שיאמר יהיו אצלך באפס ואין, כי אם לומדים זהר זוכים לאמתה, ויתברר לך שפוכרים לך רק שקר, ועוד הפעם שקר, והוא לא רוצה בכלל שתuttleה, כמו שהוא לנו לעיל בשאלת י"ז וזה הסוד הגדול והנורא של רבי הערב רב שלא רוצים שתלמדו זהר (ראה בספר סוד ה' באריכות).

בואו וראו: שעה אחת בשבת קודש שוה מאה מיליון שנה תורה, הגע בעצם: 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום, יש לנו מיליון שנה תורה, וכך אשר יהודי פשוט או אפילו ילד קטן שלומד רק שעה אחת בשבת זהר הקדוש, גם כן שווה מיליון שנה תורה. ואם קשח לך לומוד אז זכית למאה מיליון שנה, [כמו 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום במשך מאה ימים³], וכך יקווים בנו דברי הנביא יואל (ד' י) "החולש יאמור גבור אני", וכל יהודי יכול לזכות לזה ולהביא את הפישח ברוחמים.

אמר מירן ה"חפץ חיים": "סוד הידות הוא להאמין בשכר ועונש, ובאר את הודיעו: "וסרנו ממייניך וממיוניך הטובים ולא שווה לנו", שלא עשו חשבון והחשבנו באיכות את התורה והמצוות כמה באותות שווים, וכבר אמרו חז"ל על לימוד התורה "יקרה היא מפנינים וכל חפץך לא ישוו בה", פואר חשבון: איזה שker גדול יכולים לזכות בלאו זהר הקדוש. וכן קיים החפץ חיים בעצמו אני מאמיון בבייאת המשיח... בכל יוםacha לו, ומה אנחנו עושים למען בית המשיח ולמען גאלת עם ישראל.

כתב בכתבי הארין"ל, שעיל ידי לימוד תורה מתגלה לנו תורה הנגליה, ובדורנו פולנו זוכים לראות את זה עין עין, וכבר מיעדים אברכי הכהלים ואיפלו יהודים פשוטים, שאחרי שטעמו מצוין דבר הזהר הקדוש נפתח לפם ומתרחב מתחם לחידושים נפלאים בתורה הקדשה, וזאת לחבר חבירים מצויינים³.

כב. **שאלה:** מה יכולתי לעשות אם ראש הכהל של מסרב שנלמד זהר בכל יום, הרי החזון איש אמר שהזוהר הוא הספר הטוב ביותר, ובכל אני מבין, לפחות לנו למד כל ספר מסויר רק לא זהר?

.ב. ואפשר להמלין על זה את דברי חז"ל הקדושים שעוט ביום. ג. ובוואדי זכו לכל זה שהרי ה"אור הגנו" טמון - על הפסוק: מה ה' אלוקין שואל מעמך כי אם ליראה... אל תקרי מה אלה מה. שבלימוד שעה אחת זהה³ קשבת吟唱 לך למאה ימים של לימוד תורה של עשרה אלפיים אברכים הלומדים עשר

תשובה: הוא לא ראש כולם, הוא ראש הרוצחים ונזלנים ושותף למלאר הmu'ut להרוג אנשים צעירים וצעירותו, והוא אשם על האסונות וכל בתי החיים שפלו אליהם עם צעירים וצעירות, כמו שכתב הראב' האלק'י הגובאי זצ"ל, ראה שאלה י"ז.

כג. שאלה: אחד ספר לי שהנכם אומרים שם אין לוקדים זהר התפלות אין מתקבלות, האם אמרת הדבר? מה הפיקור לך?

תשובה: כדיין המקabel האלק'י רבנו יעקב אבוחצירה כתוב כך בספרו על הגודה של פסח (ראה באריכות בהקדמה לספרה דעתינו).

כד. שאלה: הרבה שלי עד היום התנגד לכל למוד זהר, מה עלי לעשות?

תשובה: להראות את הקונטרס זהה לראש הישיבה, וגם עלונים מס' 35 ו-36 של זהר, ולבטח יסרים, כי הוא מזרע ישראלי.

כה. שאלה: אם כבר הראתי את הקונטרס הנזכר למללה לרבי - והוא לא מוספים שנלמד (שנקרא/נגורס) זהר בישיבה, ואף מסרב שאני בעצמי אלמד/אקנא זהר בישיבה מה עלי לעשות?

תשובה: אז על פי תקוני הזהר (המהר"ז), ובעל הסלם הקדמה לתקון עשר ספירות) הוא נקרא מחייב ויש לבורה, ואם אין ביכלther לבורה, הראיני קבוצה נגדו, שההורים מושלים להם כסף מולא, והם גוברים את תורהכם, ומהודות שיטוסים אליהם הגיעו על ידי למוד זהר הקדוש. [עשו את זה בכיה ישיבות והצליחו, כי ברגע שהראש ישיבה יראך והתנדחות גודלה נגדו, יסכים על המוקום, ותשלחו לו בדו"ר – או תשימו לסתןך שלו שהוא יראה מה כתוב עליו, לא ירצה את הבושה הגדלה שהוא קיבל, ותclf יסרים שכל הישיבה ילמדו 4-5 ד考ות ביום, ישים ישיבות שלומדים כל בחור וכל אברך שעיה ביום וועושים כל שבוע 4 סיעמי זהר הקדוש, בישיבת חוט של חד"ד ירושלים, תשאל את חבריך ותשמעו, וכן יש עוד ישיבות רבות וכוללים].

כו. שאלה: אם הראיתי את הקונטרס זהה לרוב שלי והרב יאמר לי: הרי אתה פלך לא מבין ארמית, זה בזבוז זמן, כי העקר הלמוד של תורה שבעל פה היא הבהנה.

תשובה: לא נכון, א. יש מעלת גודלה לאدرس זהר, גם ללא הבנה כי הוא נכתב ברוח הקדש, ובעצם הקרהיה, של מילוט הזהר הקדושים - אתה ממש קדשה עצומה לעולם, דהיינו, משפייע אורות מהועלות העליונות לעולם הזה, וגם מזכה את נשמה. ב. ומולבד זאת מעלת גודלה יותר הוא לקרוא התרגומים בלשון הקדש שהוא תרגום ארמיית לעברית – וב יכולתינו לשלח להם ספרים עם תרגום ללשון הקדש.

שתקראי בבית, או בישיבה כל יום 4-5 דקות זו מעלת עצומה.

כג. שאלה: אם רבי אינו מוסיפים למוד זהר באfon עצמאי בישיבה. ואני רוצה לעזוב את הישיבה, וכרגע אני אובד עצות. מה עלי לעשות?

תשובה: נשלח לך ספרי זהר, וכל يوم תקרא, או תגרוס במייל 4-5 דקות זהר בבית. ובעה הה' ייעזר לך.

כה. שאלת: ומה כבוזו כל כך מרעיש ומדבר קשה נגד האדמור"ם רבניים וראשי ישיבות שלא רוצים למדוד זהר הקדוש?

תשובה: אנחנו בוטה בסוף הגאולה ואין שאלת, אם תבוא פצצת אטום חס ושלום, השאלת איפה ומתי יבוא, וכמה קרונות חס ושלום זה יביא חס ושלום, וכמו שאmericai בדרכה:

רבותי, אין לנו למשחקים, כל בוחר ואברך כולל הרוצה להציג את החיים שלו, ידע כי זהר הקדוש והצדיקים אוקרים ומזהירים אותנו, מי שלא לימוד זהר, ימחק מון העולם, אז מה אריכים לעשות? לעמד בחובוק ידים ולחפות חס ושלום יהודים ימחקו מון העולם חס ושלום, כן, מי שלא עושה די לנצח כל היהודים, יתבעו אותו בשימים כאלה הוא הרג אותנו, כמו שכתב הצדיק הפלגבל הרב גובאי זצ"ל.

וראינו איך שבעל הsslם הזריר את האדמור"ם והרבנים ואך אחד לא עשה כלום, והם בוטה נוגנים בשמים דין וחשבון על זה, כן יש מראות מראות מקומות בש"ס ופסקים על זה, וכל דבר שאני כותב יש לי מאות דפים עם מקורות, וכי שרצו אפן לו כל המקורות, על מה שאני כותב.

יש לנו 310 מראות מקומות להזהר מרבני הארץ רב, מה אנחנו עושים להנצל מהם? מי עושה משהו שעם ישראל ינצל מהם? מי מגלה לנו האמת?

על כן אני מראה שהכל על אחריותי, ואני החלטתי לומר את האמת ב글וי. אני לא יכול לילכת בדרך של בעל הsslם לדבר יפה, עשיתי את זה כבר 45 שנה, עכשו אין זכון, כל אחד ישב ומחייב לפצצת אטום, אבל לא עונה כלום, להציג את עם ישראל.

על כן אין לנו עצה רק שבל אחד יציל את נפשו ולצאת נגד רבינו הארץ רב, ויתחיל למד 4-5 דקות זהר הקדוש ביום וכיה ינצל בעורת השם, וזה הבטחת הרבי שמייען בר יותאי שرك אלו ינצל, ומהiar ימחקו מון העולם, ואני רוצה להציג בעורת השם לכל יהודי בעולם, אני אוהב כל היהודי בין חרדי ובין חלוני, גם גם הילדים של הקדוש ברוך הוא, ויש לי עליים הרבה יותר רחמנות, כי הם באקט תינוקות שנשבו, אף אחד לא רצה להציג אותנו כשבאו לאرض בשנות החמשים, והכניות אוטם לקיבוצים, אז הם לא אשימים כלל, אנחנו אשימים עליהם, אריכים לקרב אותנו ולאحب אותנו אהבת נפש, ואם לא אוקרים תוכחה באהבה, זה סימנו שלא אוהבים את היהודים, כך פוסק הספר הקדוש קב הישר והראשית חכמה.

או זה"ל יושבים וחושבים שניהם, אין להציג את ארץ ישראל מפצצת אטום, כל הקבוז לחם.

אבל אם אנחנו עושים להציל את עצמנו ובאותה מי צריך לעורר את העולם אם לא הרוגים וברוך הוא שיש לנו רבנים צדיקים שפתיבו וווררו אותנו כבר שנים למד זוהר הקדוש, ורק מעט שיטמו בקהלם, לכן החלטתי לארגן למילק בחגון ספרים על חובת למוד הזוהר הקדוש לכל יהודי ויהודי, ותראו את האמונה הקדושה שיש לחתילים, יש לנו עשרה אלפי חילים ששלחנו להם תקוני זומר, וחיל אחד ירו בו כדור מפוש על יד הלב, והיה לו בכיס תקוני זוהר פורמט כס שלמד בזה כתמי שיש לו זמן, והכדור נכנס רק בכריכה ולא נכנס יותר והראה את זה לכל החילים, [חבל שלא בקשתי מפניהם לעשوت תמונה, שכלכם תראו]. ואנו יושבים ולומדים כל היום, ולא נותנים לנו למד 4-5 דקות זוהר הקדוש להציל אותנו מהמלחה הגדולה שמחכים כל יום עליה.

הקול קול יעקב!

אין כחם של ישראל אלא בפיהם בידנו כח אדיר, לניצח את האויב, לחת את המפה הראשונה!

לומדי הזוהר הקדוש נותנים את המפה הראשונה!

זה"ל מותפונים להזכיר "מבה שנייה" לאין על ידי צוללות, זאת אומנות שסבירה להשילמו עם העבדה, שתהיה זו אין שתתן את "המפה הראשונה" - פצצת גרעינית לשואל [ח'ו], (והאבא משער שהעולם לגבות כמיליון נפש רח'ל).

המدينה כבר השלים עם המאכבי אנחנו לא משלימים עם המאכוב הזהה!

ונחפוץ הוא! אשר ישלו היהודים המפה בשונאים!

כל אחד מאתני מאמין בדברי הנביאים על העתיד להיות במלחמות העולם לאחרונה, שני נביאים התנבאו על זה, יחזקאל וזכריה, ובארו חז"ל כי גוג ומוגוג יבוא על ארץ ישראל פעמיים או שלש, ורק בפעם לאחרונה הוא יגיע לירושלים, ויחזקאל הנביא מתרן את הפעם הראשונה שיבוא, ושם (יחזקאל פרק לח) מותאר כך:

"(ח) וזה ביום ההוא ביום בוא גוג על ארמת ישראל נאם אדני אלוקים تعالיה חמתיב באפי: (ט) ובקנאותי באש עברתי דברתי אם לא ביום ההוא יהיה רעש גדוֹל על ארמת ישראל: (כ) ורצעשו מפני דגֵי הים ועופ הרים וחתת השדה וכל הרמש הרמש על הארץ וכל adam אשר על פניהם הארץ ונחרטו החרים ונפלו המדרגות וכל חומה לאץ תפול".

[ופירש המלבי]: והרעה זה יש לפרש על דרך המליצה, על גודל המלחמה והשمعת כל תותח וכל הנשק שייהי באחרית הימים, המחריבים הרים ומהרסים חומות בוצרות בקהל רעש גדול ואדיר מאוד, וכל זה הצביע במוחזה הנביא ברעם והכמולה גדולה].

"(א) וְקַרְאָתִי עַלְיוֹ לְכָל הָרִים הָרֵב נָאֶם ד' אֱלֹקִים חָרֵב אִישׁ בְּאַחֲיוֹ תְּהִיא: (ב) וְנִשְׁפְּתָה אָתוֹ בְּדָבָר וּבְדָם וְגַשְׁמָ שׁוֹטָף וְאַבְנֵי אַלְגָּבִישׁ אַשׁ וְגַפְרִית אַמְטִיר עַלְיוֹ וְעַל אַגְּפֵיו וְעַל עַמְּפִים רַבִּים אֲשֶׁר אָתוֹ: (ג) וְהַתְּגַדְּלָתִי וְהַתְּקַדְּשָׁתִי וְנוֹדַעַתִּי לְעֵינֵי גּוֹיִם רַבִּים וַיַּדְעֵי בַּי אֲנֵי הַיְיָ".

ואלו הנטיה זכריה (ספר זכריה פרק יד) מתקiar את המלחמה האחרונה, ושם מתארים הדברים בכוון הפוך פאצ'ה אוטומית, וכך כתוב:

"(יב) וַיָּאֹת תְּהִיא הַמִּגְפָּה אֲשֶׁר יָגַף הַיְיָ אֶת כָּל הָעָם אֲשֶׁר צָבָאוּ עַל יְרוּשָׁלָם הַמֶּקְבֵּשׁוּ וְהָוָא עַמְּדָעַל רְגִלֵּיו וְעַיְנֵיו תִּמְלֹקְנָה בְּתִרְיָחָן וְלִשְׁוֹנוֹ תִּמְלֹק בְּפִיהֶם: (יג) וְהִיא בַּיּוֹם הַהוּא תְּהִיא מְחוּמָת הַיְיָ רְבָה בְּהַמְּבָרֶךָ וְהַחֲזִיקָה אֲיַשׁ יְדֵ רְעָהוֹ וְעַלְתָּה יְדֵוֹ עַל יְדֵ רְעָהוֹ: (יד) וְגַם יְהוָה תְּלַחַם בַּיְרוּשָׁלָם וְאָסַף חֵיל כָּל הָגּוֹיִם סְבִיבֵי זָהָב וְכְסָף וּבְגָדִים לְרַב מַאֲד: (טו) וְכֹן תְּהִיא מְגַפְתָּה הַפּוֹסָם חָפְרֵד הַגָּמֵל וְהַחֲמוֹר וְכָל הַבָּהָמָה אֲשֶׁר יְהִיא בְּמִחְנּוֹת הַהְמָה בְּמִגְפָּה הַזֹּאת".

וח"שב" קדוש מפטיח לנו שם נלמוד זהה נונצ'ל במלחמה הגדולה הזאת. אנחנו נתן את "המפה הראשונה":

"נקהלו היהודים בערים בכל מדינות המזרח... למלוד זהר קדוש זואיש לא עמד לפניהם כי נפל פוחdem על כל העמים" (אסטר פרק ט ב).

כל אחד מאינו שיטתר אתו במובן עולמי זה מתקבל שכד פאלו סים כל ח'דש 70 אלף פעומים את כל הזוהר הקדוש [ראו את החשبون בעלון אור הזוהר 35-36]. כל אחד יכול לקבל בחום מעלוים ולחלק לכל עם ישראלי בכל מקום שם, וכך נקבע את האסון ונקרב את הגאותה ביחס וברחמים.

וכך אומר משה רבינו עליו ה'לום לרשות" ז"ע לאחר קדוש (פרשת נשא ד' כ"ד): "בְּהָא' חֲבוֹרָא דִּילָךְ דָּאִיהוּ סְפָר הַזֹּהֶר יְקֻנוּ בֵּיהַ מִן גְּלֹתָא בְּרַחְמָי". [באור הדברים: בזכות החبور שלה, ספר הזוהר קדוש, יצא בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא צרות ויסורים ולא צער חבלי משיח!]

כיצד זה אפשרי? - האם יכולם לשים זאת?

אכן, אפשר ואפשר! - בתכנית קלה ומתחילה לכל אחד אחד!
שלא תגידו לא ידענו! - שלא תאמרו לא יכלנו!
בידינו הדבר, וחוב קדוש הוא לנו מי לה אליו!

כל אחד יזכה בחד אחד משביעים קרכים וילמד 4-5 דקומות ביום ויגמר את זה כל חדש, ויתקשה ל-70 אלף איש שיעשו מה, ויקבל שכד פאלו גמר 70,000 פעומים כל הזוהר קדוש בח'דש אחד.

הקב"ה הקדמים לנו רפואה לפכה ושלח לנו את ברשב"י להצילנו מפל גזרות קשות ורעות.

עוֹרוּ יְשָׁנִים מִפְּרַדְמְתֵיכֶם!

עם ישראל זוקק להנצל מהMbps הנורא! וזאת אפשר רק על ידי כתבת נח -
שזהו "זהור הקדוש"

אל תגידו לא ידענו אל תעידו לא יכלנו!

ספר הזhor הוא כתבת נח שעתפנסו בה שניים מעיר ושבע ממילכותא

"והמשפילים זיהרו זהור הרקיע". אלין אינון דקה ממשתדלין בזהר דא, דאקרי ספר הזhor, דאייהו כתבת נח, ומתקבנשין בה שניים מעיר, ושבע ממילכותא. ולזמנין אחד מעיר, ושנים ממישפחה. דבזהן יתקיים (שםות א) "כל הבן היולד היאורה תשליכווה". וזה אורה דספרא דא (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא קהיקנא).

האלה העתידה לא תהיה עד שיזכו למוסר הקדשה זו, ואשרי האורה בה"

דברי השל"ה הקדוש: "הנה מבאר מכך שבחור הזhor היה עתיד להיות גנו וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים, שאו יתגלה למתהונים. ובזכות העוסקים יבוא משיח, כי אז תמולא הארץ דעתה בסבתו אשר זה תהיה סבה קרובה לביאתו, וזה שאמר ובגינה "ושבתם איש אל אחיו" וכו', כדי שבזכות זה יגלו ישראל, כשם שלא נגלו ישראל ממצרים עד שהצרכו הקדוש ברוך הוא לקדשם בקדש הפסח ובדם המילה, בן האלה העתידה לא יהיה הגאה עד שיזכו למוסר הקדשה זו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי האורה בה". (عشירה מאקוות מאמר ראשון, שני לחות הברית)

הרמיה"ל זי"ע לא מיצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל, אלא בלמוד "זהור הקדוש" בראץ' ללא הפסיק, שכבה "זהור הקדוש" לבטל כל גזרות ולקרב הגאה ברחמים.

כמו כן, בנוסף למעלה הנפלאה של קרוב הגאה ברחמים, מוסגים הלמוד והקריאה בספר הזהור הקדוש לבטל כל גזרות קשות ולהיות בחומיה בצדקה מפני כל צרה רחמנא ליטלן.

רבינו הרמיה"ל, רבנו משה חיים לוצאטו זכר צדיק וקדוש לברכה זי"ע, בעל ה"טסלה ישראלים" ועוד, תקון בישיבתו סדר למود מיחד של גירסא בספר הזהור הקדוש במושמות ולא הפסיק כלל מעת לעת, וקבע כבר זה פתקנה בראשונה בישיבתו, וכותב על מעלת הדבר באגדת לחכמי ישראל בזה הלשון:

"זאת העצה היועצה לכל קהילות קדש להנצל מרשת זו טמן שונאייהם, ובודאי היה לך לפחת על זאת ולא יחדלו, כי רב הדבר ועצום מואד..."

"כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת והוא לזכות"

... ועתה אל ישליך חכמי ישראל את הדבר הזה אחריו גום, כי אני אלmolא נתишך תיל היתי קבע דבר זה בכל מקום ומוקם, אבל כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות, כי אין במוֹתָה לטוּבָה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו כי לא דבר קשה הוא כלל".

ומי לנו גדול בהרמזה"ל ז"ע אשר היה בקי עצום בכל מוכני התורה ולא נמצא עצה לבטול אורות מעם ישראל אלא את העצה האז, לפוד בספר הזהר ברצף שלא הפסיק, שבכח הקדשה العليונה של ספר הזהר הקדוש לבטול כל אורות ולקרב הגאלה (אגרת הרמח"ל – קאוות הזהר) ברוחמים.

למזהיר ולגוזהר שלומים תנ' במי נחר!

היאר הרע יודע בזאות, שעיל ידי לימוד הזהר הקדוש, הוא נדחה מן העולם ומתבטל שלטונו, וזהי המלחמה האחרונה שלו. על כן הוא מתחאמץ להחדיר מתחשבות של שנות והבל, הפך האמת מפשת.

על כן זהירות סכנה: לא לפול בראשת היאר! כדאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן, יאэр הרע כסיתו לאדם בעולם זהה ומיעיד עליו לעולם הבא, מה יעשה וניא: פנא דברי רבי ישמעאל, אם פגע בה מנעל זה משכחו לבית המקדש וכו'... (ספה דף נב.).

ובזונותכם יחקים בנו הפתוב (שמות פרק טו פ' טז-יח): "תפל עלייכם אימתה ופחד בגין רזעך ידקנו באבן עד יعبر ענק ה' עד יعبر עם זו קנית, תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכוון לשבתך פעלת ה' מקדש א-ני פוננו י-יך, ה' מלך לעלם ועד", בב"א. כת. שאלת: האם גם בימינו רואים ניסים גלוים בזכות הזהר?

תשובה: מה' מצudi גבר כוננו, בנסעה מיוחדת שנסעתי עם כמה רבנים לאסיפה להגה"ץ המקביל הרב בניינו שמואלי שליט"א ועוד רבנים. הנגה שהסייעו לנו היה עובד בשב"כ, סיפר לנו סיפור מופלא, שהוא הולך הרבה לבקר אצל חבריו באשקלון, שיש לו בנין גדול ומאורח אותו בקומת קרקע.

ומספר, לילה אחד, אני ישנתי שם, ונפל טיל על הבית, וכל הבית נהרס, רק הקומת קרקע נשאר שלם ולא קרה לי כלום, אני מסתכל בארון, ואני רואה חבילת ספרים, ומסתכל ורואה את הזהר הקדוש של שש קרכים, מיד הבנתי למה לא קרה כלום בקומת קרקע.

אני מטפלן לחבריו שהוא בים המלח, ומספר לו מה קרה, ושאל אותו איך הגיע לך הזהר הקדוש? וענה לי שימושו הביא לי את הספרים וביקשתי מהבון אדם תעשה לי טובות, אני לא צריך הספרים האלה, והבן אמר לי, תעשה לי טובות

תחזק את זה בבית, זה סגולה גדולה לשמירה, ומאוד התעוררתי מכך והתקרטתי לה' בليمוד זהה הקדוש, עד כאן דבריו.

מכאן לימד כל אחד לעצמו אם רק מניסיונות ספרי הזוהר בארון כבר ניצלים מהתקפת טילים, אם לומדים וועסקים בקביעות בזוהר הקדוש בוודאי מצליחים את כל משפחתו ואת כל העיר ואת כל היהודים, لكن אח' קום מה לך נרדם ותזכה גם אחרים ללימוד ולדבוק בזוהר הקדוש.

ובכן להמשיך את נשמת הרשב"י הקדוש אצלנו שתגן علينا כמו שהבטיח כי כל זמן שהוא בעולם הוא מגן על כל ישראל.

ל. **שאלה:** האם יהודים פשוטים יכולים להביא את המשיח?

תשובה: דוקא בזכות החיללים הפחותים יבוא משיח!!! - ספר פעם הרב הקדוש רבי יחזקאל משינאווא לבני ביתו: - לפני זמן רב בקרת' בחצרו של הרב הקדוש רבי מאיר מפרימישלאן. השעה היתה שעת לילה מאוחרת וכיבדני רבי מאיר והזמן אותו לסעוד יחד עמו את סעודת הערב בביתו, בעוד אנו גומלים חסד עם העולבה, ולפתח על דלת הבית נשמעו נקישות קצובות וחחלטיות, מיהר המשמש לפתח את הדלת. בפתח הבית ניצב לו חייל יהודי בצבא רוסיה שהגיע אל העיר יחד עם חיילו פלוגתו. כשידר הלילה נשארו החיללים לחנות בעיר, והחיל ביקש לנצל את ההזדמנויות ולזכות בברכת הרב, ציווה רבי מאיר להכניסו ובירכו בנשיאות כפיהם על ראשו כשפניו מאירות וצחבות. משיצא החיל את הבית פנה אליו רבי מאיר ואמר: - "דע לך, כי משיח יבוא, לא בזכותך ולא בזכותו, אלא בזכותם של החיללים היהודים בעלי מסירות נפש". (ספר שכר ועונש)

לא. **שאלה:** איך אני יכול לעזור לעם ישראל שלא יהיה פיגועים ופצעות? האם זה עולה כסף?

תשובה: ניתן לך חבורות כוח הזוהר כמה שאתה רוצה בחינוך כדי לחולקם ולהפיץ בכל ישראל.

לב. **שאלה:** אני גור במקומות של חילונים, ובכל מקום שאני הולך אני מוצא ב"ה את ספרי הזוהר הקדוש, אז אני רואה שאתם מצלחים מאד בעבודה, האם אפשר לי גם לסייע לכם?

תשובה: סליחה! אתה כותב חילונים, אצלנו אין דבר כזה חילונים, יש לנו רק דבר אחד יהודים, אם הוא יהודי ואתה חושב עליו מה שאתה חושב, אני חושב להיפך, אני חושב עליו שהוא צדיק, הוא סך הכל תינוק שנשבה, ואם הוא יתרך להשם, תראה כמה גדול הוא, ולמה לקרוא שם זהה? ובוודאי כל אחד שילמד זהה' תAIR נשמותו ויתעורר להתקרבות להשם יתברך. ואדרבא אני למדתי מהבעל שם טוב

והחפץ חיים ז"ע שכל עבودתם הייתה לקרב את האנשים הפשוטים, כי מעליהם גדולה מאוד וחשיבותה הרבה בשמים, כידוע.

לג. שאלת: איך נזכה לאחדות של כל עם ישראל באהבה ובשמחה? ואיך תבוא הגאולה?

תשובה: כבר כתוב רבנו הרמ"ל ז"ע אשר בರיתת רשב"י למערה עשתה עניין התיבה שבסודה נעשה הזוהר אשר בו נכללו כל השישים ריבוא נשמותין... וזה שנאמר (ישעה נב יב) כי לא בחרפוזן תצאו ובמנוסה לא תלכו כי הילך לפניכם ה' וגוי... כי הלא הפעולה הזאת צריכה להיות מלאה בזמנה, פירוש שירבוחו ישראל בסוד הזוהר הזה... בדרך מלוכה משיחא, עכ"ל, נמצא שכאשר כל ישראל יתאחדו בזוהר הקדוש תיכף תבוא הגאולה ברוחמים, וכל זה מוטל על כל ראשי היישובים והרבנים ומהaggi הקהילות והאדמוראים, שיצו לתלמידיהם לעסוק בזוהר הקדוש, וכל מי שאיכפת לו באמות מצער השכינה הקדושה, בזודאי יתאחד בזזה. ואם לא בידוע שלא עמדו רגליו על הר סיני (הזה"ק ר' יהודה פתיה ז"ע).

לד. שאלת: אנו גרים באזורי הדромים, וממש יורד גשם של טילים, ורק בחסדי שמיים לא היינו נפגעים, הילדים מפחדים ולא רגועים, מה יש לנו לעשות להינצל?

תשובה: כבר סיירנו איך שניצל היהודי באשקלון בקומת קרקע, שכל הבניין נהרס מפגעה ישירה של טיל, ורק במקום שהיא נמצאת סט זוהר הקדוש נשאר בשלימות, וכך ניצל אותו היהודי (ראה שו"ת כ"ח), ובאמת זה לא פלא, רק צריך לדעת כי כאשר לומדים זוהר הקדוש, אויז נשמת הרשב"י הקדוש בא ונמצא בינו לבין כמו שכתב החסד לאברהם בשם רבי אברהם גלאנטי ז"ע, דבכל פעם שהוא אומרים באידרא "איתטעטר רבוי שמעון", מיד מתעטר ובא ויושב בינו, והצדיקים הגדולים היו זוכים ממש לראות זאת בעיניהם, אמנם, אנו לא זוכים לראות, אבל יודיעים ומאמינים שכז הוא ממש. ואם יש לנו את הרשב"י אז אין לנו מה לדאוג כלל, כמו שידעו הסיפור שכתוב בזזה"ק שהמלאך המכונה נשלח להחריב את העולם ורשב"י עצר אותו בכוח קדושתו, אבל אין לנו לדאוג רק לעצמינו אלא אנו צריכים להתחשב בכל היהודים, ולזכותם לכולם שילמדו בזזה"ק כי הוא המגן האמתי שיש לנו וモבטח לנו כי העוסק בזזה"ק ובתורת הארץ"ל הקב"ה משבתבחן בו בפמלייא שלו בכל יום, ודיווקנו נרשם למעליה בין אהובי ואהובי המלך, ומכריזים לפניו "הוא הירם בדיוקנא דפלוני" ואפילו הקב"ה גוזר גזירות יש לו רשות לבטלם. (ראה פתיחה וכובoa לזוהר הקדוש, בהזאת ישיבת היכלא דרשב"י י"ס בראשות המקובל הגה"ץ הרב בניינו יששכר שמואלי שליט"א).

לה. שאלת: מפני מה כבוזו נכנס בעובי הקורה, ולא מסתכל לאليمן ולא לשמאל, מה שלא ראיינו עוד צדיקים שעוסקים בזזה כך?

תשובה: לפני 45 שנה בארץות הברית רأיתי מצב נורא של עזירה רפואי, ואירגנתי ויסדתי את ארגון הצלה, וממנני למדו ועשו עוד ארגונים, עד שהיום יש כרוב לעשר אלפי אנשי הצלה וכן ניצלים רבים נפשוו בישראל. [יהודי אחד הלומד שעה אחת זהה]^ק בשבת, שהוא יותר מכל הזכיות שנעושו במשך 45 שנה].

עוד התעוררתי ממירן בעל החפץ חיים שצריך לדאוג לכל יהודי אפילו הרחוק ביותר, כי באמת אין יהודי רוחק רק שלא הגיע אליו הדבר הנכון מהבן אדם שיש לו אהבת ישראל אמיתי, שאוהב את כל אחד מישראל לכל הפחות כמו הילדים שלו, (ראה שכר ועונש ח"א), ואמרו חז"ל שמצוות עליינו לידך בדרכיו של הקב"ה, והשיות חושב מחשיבות יהח ממנה ייחד, כמו כן על כל יהודי צריך לחשב מחשיבות להציג את עם ישראל ברוחניות ובגשמיות, כי באמת הכל אחד, כי גם הגשמיויות של היהודי זה רוחניות, וכך ראתי את מאמרי גודלי ישראל כי רק בלימוד הזוהר נינצל מן הפורענות, ואפילו היהודי הרחוק ביותר כשילמוד זהה^ק מיד יחוור בתשובה, וכי תרבה אהבה ואחווה עם ישראל, וניגאל ברוחמים (ע"י) אור הזוהר, מאורות הזוהר, גודלי ישראל והזוהר, ועוד, לא יכולתי השקט והבנת, כי בדקה אחת שהיהangi למד זהה^ק זהה^ק הצלחה וטובה גדולה יותר מכל ארגון הצלה שמציל חיים, כי זה רק לאחר המעשה וגם במוגבלות האדם, ואילו לימוד הזוהר הקדוש מציל קודם הפרענות וגם לאחריה, ועוד בכוח רוחני שאన לתאר ואין לשער לכל עם ישראל. ונזכרתי בדברי החפץ חיים ז"ע כאשר עשו אסיפה לעשירים להתרים מיטות לבית החולים, גם עשיר ועני עזות, ואמר ומה אללו הבחרוי ישיבה תורמים? השיב לו החפץ חיים, הם תורמים שלא היו בכלל חולמים, [וכידוע שבישיבת החפץ חיים למדו הבחרים ואברכים זהה^ק על הפרשה כל שבוע]. וכן כידוע שرك המקשור לتورת הרשב"י ולומד זהה^ק הוא הלומד תורה לשם, [עיין בפירוש בעל החסד לאברהם על פרקי אבות, א' ג'] ורק תורה לשם מצילה מן היצר הרע (ואה"ח תרומה) ומקיימת את העולם (נפש החיים-ולאוזין), ועוד רק הלומד זהה^ק נשמעת ומתתקבלת תפילהו (בגדי הרדר- הצעה^ק ר"י אבחצרא), על כן, מה לי אם יש עוד צדיקים או שמא נשארתי לבדי, אחד היה אברהם, ועל כן נקרא אברהם העברי שכל העולם מעבר אחד, ואברהם מעבר הנהר, כן, כל יהודי צריך לראות עצמו, שאין עוד מי שייעזר לו, והכל מוטל על כתיפו, (עיין תחילת ליקוטי מוהר"ן חלק שני) ואם כך יעשו כל ישראל, אז, ריווח והצלחה עומדת ליהודים בשמחה ובשנון בגאולה השלימה אמן.

לן. שאלה: מה רואים לחלק את הזוהר דוקא ל-70 חלקים?

תשובה: סיעתה דשמיא מיזחת הדיטה שחילקנו את הזוהר הקדוש ל-70 חלקים, וכעין השאלה בזוהה^ק פרשת שמות (ה): מה עניין בשבועיים נפש שירדו ישראל מצרימה? וסביר שם, שהוא נגד 70 אומות, ולכן נוצרן 70 נפש בני יעקב בקדושה, כדי לבטל את כוחם. נמצינו למדים שהתחדשות עם ישראל

בלימוד 70 איש לכל סיום, הוא ענין גדול לבטל את כל הזרים והקמים עליינו, וכך נאמר בזוה"ק (בשלח נה: עי"ע טעמי המנהיגים בענין 70 פרי החג), בסוף הגלות, כל שבעים ראשיו האומות שהיו, הם בעצם חזרו בגלגול, ויתקמצו להילחם על ירושלים, ולזה ציר התאחדות 70 איש לומדי זהה"ק אלף פעמים לכל הפלחות, מלבד השתתפות הרבנים בלימוד הקדוש שזה ענין נשגב מצד עצמו יש בזה גם סוד של "האלף לך שלמה", וכך נזכה לבטל 70 אומות העולם להכריתם ולבערם מן העולם, וכן לשמרתו מיויחדת של אלף המגן, אכ"ר. (וכבר נתבאר בספרינו "זכותא דבר יוחאי" גודל עניינו ושכוו של הלומד זהה - עין לא ראתה).

לז. שאלת: לא הבנתי מדוע "מפעל הזוהר העולמי" מותאם כ"ב להגעה לאלו סיוםים?

תשובה: אנו לא הראשונים שהתחלנו בזה. הבית דין הגדול בירושלים כבר בשנות תרפ"א הריעשו את כל העולם בענין זה, לאסוף ולכנוס את כל היהודים מנור ועד זקן ולקיים אלף סיוםי זהה"ק, כדי לבטל מעם ישראל כל הגזירות ולהכניע את כל אויביהם, והם בוודאי ידעו הסודות הגדולים הטמונהים בזה. ובס"ד זיכנו מן השמים לטעם מן הסודות הללו, כמו שכתוב בזוה"ק פרשת פקודי (דף רכז), שלמה המלך היה עוסק בבירור הניצוצי קדושה אשר נמצאים בבחינת אלף ימי חול, והם סוד הגלות שנמשכו אלף שנים, ואמר עוד שם, כמה דאית אלף ימיון דקדושה הכى נמי אלף ימיון דעת"א, ולבדם יתכן אפיו בשנה אחת לברר כל בחינת אלף ימיון האלו (רמ"ק, מקdash מלך, מפרשים), עי"ש, ואין לנו כוח בירור ניצוצי הקדושה כמו כוח לימוד הזוהר"ק, ומובה בשם הארץ"ל, שגם הרשב"י ורבי אלעזר בנו היי בכל עשרה הרוגי מלוכה, והראיה לכך, שברח מפניהם הקיסר שרצה להרוגו, והלכו הוא ורבי אלעזר בנו למערה, והוא צרייכים הרשב"י ובני לעורך התקון למסור נפשם להריגה כמו רבי עקיבא רבו של רשב"י, ולהעביר הסיגים והקמשונים והחרולים מן השدة. ואמר הרשב"י, אני יכול למצוא דרך משובחת וטובה לברר ניצוצי הקדושה מתוך הקליפות ולהורדת השפע מהעולם העליוניים לעולמות התחתונים, משחו יותר חזק מאשר מסירות נפש גופנית להריגה על קידוש השם [כמו רבו רבי עקיבא], וזאת על ידי מסירות נפש בתכלית האגדולה ביותר ל תורה הקדושה, שאטרח מיאוד מאד ואשקייע עמל רב בגיןה עצומה בלימוד התורה עם פרישות מהבלי ותענוגי עווה"ז, וכך אגלה סודות התורה, אפרש לכולם תכלית הבריאה כולה, ואכנס בגני המלך העליון כבן שנכנס בגני אביו לגלות אורות עליונים, ועל ידי האור העצום הזה אבריח החושך הגדול מן העולם, ואבטל כל הקליפות והדיניות מן הקדושה. ועל ידי מסירות נפשו לסודות התורה, וכן על ידי גילוי סודות התורה זכה להכניע הקליפות ולבטל גזירות קשות להשפיע על עולם חיים ושלום, לכל ישראל האיר בסוד התורה הבahir וכל הכוח הגדול הזה וdae נוצר ביותר לדוריינו הדור האחרון, דור ביתת המשיח (מהרצ"א מדינוב).

וכתוב בזוהר שהרב"י הוא נקרא שבת, ושבת כידוע היא בבחינת עלמא דאתה, וכותב הבן איש חי, שבת הוא בבחינת אלף פעמים מיום חול.

וכן מובא לאחר הח"ם (בראשית פרק א פסוק א ב): עוד רצחה באומרו "בראשית" על דרך אומרים ז"ל (זהר החדש בראשית ב ד) כי אלף עולמות נעלמים ברא ה', וקורין אותם חז"ל, עלמיין דכייסוףין (אדרא זוטה האזינו רפה), והם הרמוניים בפסוק "האלף לך שלמה" (שה"ש ח יב) ומעתה התחיל כתוב בבי"ת כי האל"ף כבר קנחה מקומה שבה ברא אלף עולמות כשם של אל"ף, עכ"ל. וכי לזכות לתיקון העולם של בית המשיח אנו צריכים לגנות עולמות אלו על ידי לימוד אלף סיומי זהר. ובaban עוזרא (שיר השירים פרק ח פסוק יא): **האלף לך שלמה - יאמר למשיח...** על כן צריכים אנו להתאמץ להגיע לאלף סיומי זהר ואז נזכה לביאת המשיח, ולגאולה שלימה באהבה וברחמים בעלי שום חבלים ונסונות, ויתגללה מלכותו יתרך בכל העולמים כולו, ויתקיים בנו הפסוק **"ואין עמו אל נכר"**, יראו עינינו וישמח לבינו ותגל נפשנו בב"א.

שאלה: אנחנו בחורים מישיבה בцеפת, דיברנו ביחד כמה בחורים עם הראש ישיבה ואמרנו לו שאנו לומדים רוצחים ללימוד כל יום שיעור בזוהר הקדוש, לשמחתינו הראש ישיבה לנו כל הכבוד, רק תעשו זמן מסיום שאז כל הבחורים ילמדו זהר הקדוש, השאלה כמה זמן יש לנו ללמידה ומה ללמידה?

תשובה: תלמדו כל يوم לכל ההפחות שעה עם התרגומים, כמו שתכתבו גдолין ישראל במכותם, וכך תוכלו לגםור פעמים בשנה כל הזוהר הקדוש, וכך עושים כבר בהרבה ישיבות, כמו ישיבת חות של חסד ועוד.

שאלה: אנחנו בחורי ישיבה ויש לנו שיחה עם המשגיח כל שבוע ובכל יש הרבה בחורים שאין להם יראת שמים, מה העצה לכך?

תשובה: הזוהר הקדוש אומר שאי אפשר להגיע ליראת שמים, וכן כתב רבינו הקדוש יצחק אייזיק חייאל ספרין מקומורה, (נוןצער חד' מושנה כ'), ולו עלי שומע לי, בדור הזה שהפניות גובר היו לומדין עם תינוק בין תשעה שנים ספר הזוהר והתקונים להגות בהם ויהי יראת חטא קדמת לחכמתו ויתקיים. וכך היה רוכש יראת שמים במקומ חכמיה חיצונית.

הסגולה השביעית כי העוסק בחכמוה הזאת ומילא פיו שחוק בו מילא לפניו יראת שמים ויראה חטא וIOSIF אמר עבוזה זה בדוק, כי אפילו גרש לה שzon האזהר יראה אל האדם שמחה בנפש ביראה שם אבלו עסוק עם הצדיקים בגן עדן ואם גברא לא צו מזליה חזי כן אין ספק שהוא עקר עסוק בתורה בין עדן בין הצדיקים. (או נערב חלק חמישי פרק ב')

ולפנוך הזוהר הקדוש סגולה ליראת שמים. (הקדמת רבי משה בסולה לספר התקונים) ותאמין לי אחוי, כי שאינו לומד זאת החכמוה הוא כמו הדר בחוץ לאرض זומחה כדי שאין לו אלוק"י, אחר שההתאות מתגברים והיאר מסית ומוכניס באדם ספקות בהאמונה, אבל המשים נפשו בכפו ועסוק בחכמוה וכו' ובזהר להבין, נתבשר בלב כל

חכם ליב השגנת החקינה ניראת שמים הרוממת צח ואלול ואמה, ולא ישאר לו שום ספק בדרכי השם המפליא פלאות, ועמדו על עקריו עניין אלוקות אלקי ישראל, ולא ישאר לו שום ספק וקושيا כלל. (ספר سور מרע ונעשה טוב)

ותכלית הדברים, כשתבדק נפשם בספר יראים, שתראה בכל עת חיבך לבורא כל עליון, ובפרט בספר הזהר עיקרא דכו'א, והוא יהב לבך בשלהובא דאשא, ספר سور גרע ונעשה טוב) (הזהר הוא המפותח והוא הסתור).

זוכה לתקון נפש רוח נשמה

הנה מרגalias בפומיה דרבינו מיזידישוב לומר תמיד לאנשי שלומנו ותלמידיו ולכל בא ביתו, כי רק הלמוד הקדוש זה הוא שדברה תורה שהוא מגן ומתחסה נגד הטעיגים ונגד היצר הרע, שיזכו לתקן את נפש רוח נשמה שלהם, נקי ובר מפלס סיג ופוגם, לתהדר ולקדשם בקדשה עליונה.

פעם שאלו רבינו לאחד התלמידים החשובים, מדוע לא לומד לאחר הקדוש והתקונים ובכתבי הארץ זכרונו לברכה, מענה בשברון לב: רבוי, מה אעשה כי למדוד הקדוש זהה צרייכים קדשא יתרה וטהר גברא, ואני אין בי זאת, ואיך יוכל לגשת לקדש קדשים למדוד. ואמר לו רבינו: אם אין עוד קדוש וטהור, צא ולמד לדוד הקדוש זהה ותקדוק בו וכזה ראה וקדש, אז תתקדש ותטההר, כי אי אפשר בדור הצעה להציג דבר מה בלעדיה.

לכן משפה ולחוץ לא יטעם לעולם אור התורה ולא יתחדש לו שום אור, וכל החדושים ששסובר כמייחד בסברות זרות וגרסאות בהבל הבלים הם הפך הלכה אמתית וטההר את הטעמאות וכו', והזהר שהוא מאיר העינים מתווך לנפש ישראל המשכלה, ושיתחדש לו בכל עת רגע או רגע מוקש עד שנענsha בריה קדשא על ידי הזהר וממן הארץ זכרונו לברכה. (היכל הברכה, דברים דף כ"ח).

אם כן אתה רואה שעילידי למדוד הזהר הקדוש מותבטל כל היצר הרע ובאים ליראת שמים טהורה.

מ. **שאלה:** האיך אני יכול לזכות להבין טוב את הגمرا ודברי המפרשים והפוסקים, המוח שלי אtos?

תשובה: הנה לשונו של הספר "מאה שעירים" (אמרי קדש): טקומות הלב הוא שנענsha הלב אבן, יש לזה עצה היועצה, והבחירה ביד האדם, והוא למד סוף הזהר, כי "זהר" הוא מלשון הארץ שמאיר במקום חשוך וכו', כי מה אכפת לו לקרוא אף שאינו מבין, אפלו כי הוא "סגולה".

ובספר אמרי קדש סטרעליסק (אות יט): להבini ענן טקומות הלב וטקומות המצח שנענsha הלב היא שנענsha לב האבן וכו', עצה היועצה לזה לטהר את עצמו במזקה ולמד סוף הזהר כי זהר הוא מלשון הארץ שמאיר במקום החשך וכו'.

לעוסק כל היום בלימוד ש"ס ופוסקים - תלמידי חכמים ובני ישיבות הנוסקים כל זמנו בפלופוד התורה, ארכיכים להקדיש בכל יום זמן לקריאת מספר דפים בספר הזרה, שוכות הקראיה הזאת, מלבד כל מעלהותיה לכלל ישראל, תועלם להם ביתר שיעכו להבין את למודם ולזכרו, וכן להתעלמות רוחנית גדולה, כנראה בחוש.

מן רבינו יוסף חיים זכותו גן עליינו אמן, בעל הבן איש חי, מבאר את מאמר האמור "כל העוסק בתורה מבנים מكرתו מכריז עלייו מבחוץ", שככל העוסק בחלוקת הפנימי של התורה זוכה ומוארות עיניו בחלוקת הנגלה של התורה. ואף מן הגאון הגדול רבי בן ציון אהא שאול זכר צדיק וקדוש לברכה זכותו גן עליינו אמן היה מורה לתלמידיו בעוזם בחזורים צערירים לקרה בכל יום מספר דפים בספר הזרה, שייעוז לפתח את הלב לתורה ולזך הנפש. והוסיף עוד ואמר, כי ספר זהר הקדוש מלא וגודוש במוסר ומלהיב ביותר לעובdot השם יתברך, וזהו ספר המוסר הטוב ביותר ביזור.

וכתב בספר הקונה הקדוש על הפסוק "ושבתם וראייתם כי לא אשר לא עבדו", כי מי שעוסק דזקאה בגלה ולא בזהר הקדוש נקרא "לא עבדו", גם איןנו נקרא תלמיד חכם, רק בשם תלמיד, כי שם חכם אינו רק על חכמה הפנימית, עונן שם...

וכיוון שידעת פהו גדולה מעלה למדו חכמה האמת כו'... ידע גדול החביב ונולד השקר למי שלומיד הקבלה, כי למדו הזהר בגירסה בעלמא בונה עליין, וכל שפכו אם יזכה ללמד ולהבין פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמיינה (לשון הכסא מלה, תקוני זהר מג').

וכן אמר הגאון הצדיק רבי שלמה בלוך זכר צדיק לברכה משם רבנן החפץ חיים זכר צדיק לברכה, שענل למד ספר ההדר אין שום הגבלה כי רבנו מדרשן, והיה החפץ חיים מעורר למלים שלימדו כל שבת את ההדר של אותה פרשה ואפללו להחורים.

(ר' יוסף בן שלמה מפוזין, הוספות בגין יוסף)

רבנו מן הגאון איש זכר צדיק לברכה הורה לשואלו למד זהר כספר מוסר, ואף למד בעצמו עם בן אחותון, הגאון רבי שמיריה גריינמן זכר צדיק לברכה. ובספר מעשה איש, (עבדות על מן הגאון הקדוש הגאון איש זצ"ל): שאמר: לשון ההדר הקדוש מעורר יותר מכל מאמרי חז"ל. נתן להאריך על כך בעוד עבדות רבות, אך די בכך לבובן.

ספר הזהר הקדוש - הוא הפרפה לנטש הגדול ביותר שקיים! בכל הקראיה בו לטהר ולקדש את נפש האדם ולרפאה מכל חלי ומכל מדות רעות ותאות רעות רחמנא ליצלן, עד שהיא מאירה ומזהירה באור קדוש ועליז. וכל האזהרה אודות למדו הקבלה וההגבלה על כן לא נאמרו כלל ועקר על למדו פשט ההדר ומוסריו ועל הקראיה בו, אלא נאמרו על לפוד בכתבי הארץ"ל בשער ה芬נות, שער הגלאלים, עץ חיים וכו', אשר למלודם נצרכות הכהנה גדולה ואזהרות גדולות. ولكن אין בכך כל חשש, ותוכל לצמח מכך רק טובה וברכה לאדם עצמו ולכל ישראל.

מא שאלת: מה אפשר לעשות שלא ימותו כל כך הרבה צעירים וצעירות בר מין, ואלו החיים יש עליהם שאלה האם זה נקרא חיים?

תשובות:

כל אלו העוסקים רק בתורת הנגלה ולא בתורת הנסתור, הם גורמים שימושיים ליל דמן העולם ולא ישב, וכן הם גורמים עניות וחרב ובהזח ותרג ואבדן בעולם אפללו כל אלו העוסקים בתורתם כל חסד שיעושים לעצם (הם) עושים. באותו זמן (פתוח) "ויזכר כי בשר המה רוח הולך ולא ישב", (רואה לומר שלא ישב לעולם), וזהו רוח של משה.

אפללו כל איננו דמשתדרلين באורייתא כל חסד דעבדיין לגרמייהו עבדין, בההוא זמנה (תהילים עח ט) ויזכר כי בשר המה רוח הולך ואבדן, לעלמא, ורק איהו רוחה דמשיח.

בעקביהם ושפחות המשמשים את רעם על מנת לקבל פרס.

אמנים העוסקים בריי התורה שם בחינת התורה כפי מה שעוסקים בה בפועל הבא, עליהם נאמר (שם) ארך ימים במילאה, לעולם שcallו ארה, eben הנכנס לפניה ולגנום וממשש לפני אבוי שלא על מנת לקבל פרס. עד כאן לשון מוריינו רב חיים ויטאל זכרונו לברכה (בפרקתו לספר שער התקומות שם).

ה. בהוא זמנה ויזכר כי בשר המה וכו' קינוי כי הקדוש ברוך הוא מלמד זכות עליהם, כי התתרשלותם בלמוד חכמת הקללה הוא מחתמת מעת הבנת הצד חמרא העכוו, כי הם בשר ודם וקריז מחהר, (אאר לוי ראי).

ו. רוח הולך ולא ישב וכו' ורק איהו רוחה דמשיח קינוי شبשבי לו והולך והוא של מלך המשיח ומתחזר כל זמן אריך קינה ולא בא הנאה עוד, משות רוח אלקדים נשביר רק על איננו דמתעסקי בחכמת הקבלה, שהיא סוד החכמה קדומה, אשר ורק על זה נוכל הפללות לבנות, (אאר לוי ראי).

ז. ורק איהו רוחה דמשיח עין מה שכתב במקצת בעבונגה זורה (דף ה:) אין לנו דוד בא עד שייכלו נשמות שבגוף וכו' (שעה נ ט) כי רוח מלפני עצות נשמות אני עשייתי, עד כאן. ועין שם מה שכתב בדברי התוצאות (דבריו פמחיל כי רוח) וזה לשונו: קשיהם נקרו

ד. אפללו כל איננו דמשתדרلين באורייתא וכו'. לגרמייהו עבדין זכרונו לברכה בהקצתו בספר שער התקומות (ברא) וזה לשונו: דבר קשה מאד מאד לומר, וכי בשופטני עשליקין ולא כבלות כל התלמידי חכמים העוסקים בתורתו. והרואה על זה אמרו דבר כללות ואפללו כל אינון דמשתדרלי באורייתא כל חסיד עבדיין לטעמייהו עברי. ואין לומר כלל היה יתרה ומשבשתא, שהרוי מקרה דורות (שעה מ ו) וכל מסדו ציון השדה, שלא נאמר וחסדו, אלא וכל חסדו. לרמז כי כל התלמידי חכמים העוסקים בתורת הנកראת (משל לא כו) תורה חסיד על לשוננה, הם דומים בחסיד רוחה אל ציון השדה משום דלעוממייהו עברי (עד כאן הוא לא לשון מוריינו רב חיים ויטאל זכרונו לברכה שם בפרוט הקושא).

ועין שם בהמלה דברי מוריינו רב חיים ויטאל זכרונו לברכה שמאריך שם בכמה הকומות כדי לאאר המטרז, וככתוב שם בסוף דבריו (טטרו י שם) וזה לשונו: פירוש כי הנה כל מדורינו יתפרק הם מדיה גננד מדיה. וכןו העוסקים בבלשנית הנוגנים הטובים עליהם נאמר (משל ג ט) בשמללה עשר ובכבוד, הוא הפרש המתוון להם בעולם הזה, כי אין עסקים בתורתו הוא בכחיתת היותם בעולם הזה בדריני היותם בעולם הזה בדריני אסר ורהור טמא וטהרה וכו'. והם גננד העבד העוזב את רבו, שעודאי הוא על מנת לקבל פרס. וכל חסיד עבדי וכו'.

אווי להם מי שגורמים שילך מון העולם ולא ישוב לעולם, שאלו הם שעושים את התורה יבשה ואינם רוצים לעסוק בחכמת הקבלה, שגורמים שפסתלה ממנה נביית החכמה שהיא י'. וה' בשארת יבשה.

אווי להם שגורמים עניות וחרב ובזה והרג ואבדן בועלם.

(תקונים תקון ל' דף עג)

מלכות, ומפני שעתיקותה בעלה געדי אגפי), גצטוו בה כי זרעוותינו שתחקה בהם והוא באמאצע. י. וו לון דגמיין ענייטה וחרב ובזה עיין מה שבתו בכסא מלך (אות ק) זהו לשונו: שלא אמר בפה עשרים שאין מקפידים אם יבוא משיח או לא, כי יש להם על מה שישכו וישמו זהב כסלם. לה' אמר דגמיין ענייטה להם, ואז ישתווקו למשיח ולא ימצעו. עד כאן לשון הכסא מלך שם.

יא. דגמיין ענייטה וחרב ובזה וכו'. עיין מה שבתו במיט' שבת (דף ל') בעזון וכו' בטל תורה הרבה ובזה רבה ונבר ובצורת בא ובני אדם אוכליינו ואין שבעין ואוכליין לחיקם במשקל. דכתיב עירא ט' מה והבאתי עלייכם חרב נקמת גשם ברית וגנו, ואן ברית אלא תורה שאמר (ויקרא לט' הנ' אמר לא ברית יומם ולילה וגנו, וכתיב (ויקרא ט' כו) בשברי לכם מטה لكم ואפו עשר נשים וגנו, עד כאן.

ופרש רשי' שם זה לשונו: דכתיב געם ברית, ואין ברית אלא תורה דכתיב אם לא ברית יומם ולילה והנית בו יומם ולילה. כתיב חרב, ועל יי' חרב דקינו משלהת פניו מלחמה הבוה באה. וכתיב עירא ט' מה ושלחתייך רבר, רדי רבר. וכתיב בשברי לכם מטה لكم, הריה בצרת. עד כאן לשון רשי' שם.

והנה שם בדברי הגמרא מה שבתו בעזון בטל תורה, משמע ורצה לומר שאף על פי שלומדים תורה, חוות שאין לומדים בכללם ללמד והם מבטלים תורה בחלק מן חמוץ, וכן הם נונשים בחרב ובזה ובר ובצורת.

וכאן בדברי התקונים אירי באפן שלומדים תורה הנגלה, וורות הקבלה הם מבטלים לנוראי, על זה הוא אומר שהם נונשים גם כן בענין (שהוא עין בעין) וחרב ובזה. וזה הוא יותר חמור שהם נונשים גם כן בהרג ואבדן חס ושלום.

וילון מאן דגמיין דיזיל ליה מן עולם ולא יתוב לעולם, דאלין איןנו דעתן לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה, דגמיין דאסטלק נבייעו דחכמה דאייה י' מינה, ואשתארת ב' יבשה.

וילון דגמיין ענייטה וחרב ובזה והרג ואבדן בועלם.

רומה, קדחתיב (איכה ד' ס' רוח אפיקו משיח השם). כאן דגמיין דיזיל ליה מן עולם ולא יתוב וכו' עין מה שבתו בברא למי ראי (בחנאה' של בנו בעל מחת אלעור) וזה לשונו: לבואר קשרה הפלא ופלא הלשון ולא יתוב לעולם. דקאי אל רוחא דמלך הקשיה גנבר, וחס ושלום לומר דלא יתוב לעולם. דקאי אפלו קרשעים האלו שפרחים ומנאים בחכמה הקבלה, ובעדרון הכל ריך לברמייר גוּרְמִין ארך תחולות מעקבים ביאת המשיח, אבל על כל פנים יתוב בגין מאחר, אבל לא שלא יתוב לעולם חס ושלום.

אך הפרוש בעל פרעה כמו שהביא אדוני אבי מורי וنبي זכותו ינון עלינו בדברו הקיים מלשון התקונית זהר הקדרוש תקון מ"ג (ה' פ' פ' ב' דגמיין כאלו אחר עולם להו ובה). וקאי על זה הלשון גם זה דלא יתוב לעולם, הינו דאחזווע עולם לתוך ובהו. וקאי רק על אותו הון ואותו הדור שפרחיקין האנשיים קרשעים את ביאת משיח צדקו מחייבת עולם הקטן שההוא בחינת כל אדם בכל דור ודור. ואולי קאי רק עלייהם שהם לא יראו, עין שරחיקות, אבל בא יבוא במקורה בימינו ברוחמים, עד כאן לשון הנה' בספר באר לח' ראי שם.

ט. דגמיין דיזיל ליה מן עולם וכו' יבשה וכו' עין מה שבתו בספר באר אברדים וזה לשונו: אז (ההילים מה ט' רוח הולך ולא ישוב, ר' רוח דמשיח ורחל' גנבר לעיל. בגין דמשיח הוא בכל דור ודור הוא בא, אם זוכין ישראל אז אותו יום מפש נאנלים. אבל בשאים עזוקים בחכמה הקבלה, או ישעה ית' ה' ונורא יברך ויבש, דגמיין דאסטליק נבייעו דחכמה, דעתה הוא בסוד חכמה גנזע. ואשתארת ב' יבשה, ב' שהיא השכינה הנקרא ב' בישת עד כאן לשון הפאר אברדים שם. ועוד מה שכתב הרמ"ק זכרונו לברכה בספר פרדס רמנון (בשער החותה פרק ה' חלק ב' ור' ס' א') זה לשונו: ויש כי שפרש כי ה' היא

מב. שאלת: האם אפשר להיפטר בבית דין של מעלה בהזה שיאמר שכל היום למדתי גمرا?

תשובה: כתוב בזוהר חדש שיר השירים (דף ע' עמוד ד'):

בא וראה כל מי שהולך לעולם והוא
בלאי ידיעה, אפלוי את ביתו עבדין
רבים, מוציאין אותו מכל השערים
שבועלם הוא.

מי שעורם לאנשים שלא ילמדו חכמת הקבלה, טוב לו שלא נברא

מי שעורם שמסתלקת קבלה וחכמה
מתורה שבעל פה ומторה שבכתב,
וגורם שלא יעסוק בהן, ואומרים שלא
יש אלא פשוט בתורה ובתלמוד, בודאי

תא חזי, כל מאן דאיל לההוא עלמא
בלאי ידיעה, אפלוי את ביתו עבדין
טבין סגיאין, מפקין ליה מכל תרעוי
דההוא עלמא.

מאונז דגרים דאסטלק קבלה וחכמתא
מאורייתא דבעל פה ומאורייתא ד בכתב,
וגרים דלא ישתדרון בהן, ואמרין דלא
אית אלא פשוט באורייתא ובתלמוד וודאי,

שם (בפרק י' עמוד קמח) זהה לשונו: אם אתה אתי בא
ידיעה, למי שלא למד כל עקר ולא אסתלקת בתקומתא,
למי שלא למד בנטולמות. וזה אמרו ולא ידעת ברזין
וכיו, שאין ידיעה שם, מי שלא טרא בעולם תחתון אין
מלמדין לו בעולם עליון אלא תוספת לא עקר, עד כאן
לשון הרם"ק זכרונו לברכה שם.

עוד כתוב שם ברכישך דברי חז"ר וזה לשונו (שיר השירים
א' ח') צאי לך בעקבות החזן ותני ידעת גז אינון עקי
הצאן, אילין אינון דבני נשא דרישן לו בעקבות, וירעינו
רוזין עילאיין דקארהון, עד כאן לשון הזוהר הקדוש שם.
פרוש צאי לך בעקבות החzan ותקיי יודעת בעקבות החzan
האלם, שהם בני ארם שהאנשים דשים אותם בעקבותיהם
יודעים הסודות העליונים של אדרם, עד כאן.

ועין מה שכתב הרם"ק ז"ל בספרו אור יקר שם (בפרק
י' עמוד קמח) זהה לשונו: אילין אינון דבני נשא דרישן לו
וכיו, מחתמת עוטנותם שאינם מחרגאים. בעינן רבי חי
וכיצא הרבים בהזה (פרשת שלח ר' קמח) שהיו מלאים
סודות ברמן ולא היו נברים בין בני אדם. ואינם לוזקים
אותה להתגאות ולגנות, עד כאן לשון הרם"ק זכרונו
לברכה שם.

טו. מאן דגרים דאסטלק קבלה וחכמתא וכו' באמרין אין
ארייך למד קבלה, (כא מלהotta מ'). עוד כתוב שם ברכישך
מלך וזה לשונו: כי עקר אור זרוע לזריק הם רזי תורה,
כי או רז אתקער, עד כאן לשון הפסא מלך שם. והינו
ידיין ר' הווא בגימטריא דממן ר' ז'.

יב. בלא ידיעה רצה לומר בלא ידיעות של תורה
מנスター, עין שם ברכינו הזוהר בתקומת הענן.

יג. אפלו אית ביתו עבדין טבין סגיאין, מפקין ליה וכו'
עין מה שכתב הרם"ק זכרונו לברכה בספרו אור יקר
שם (בפרק י' עמוד קמח) זהה לשונו: אפלוי אית ביתו עבדין
טבין וכו', הראה מאמריו (שיר השירים א' ח) היפה בנים,

הרוי שנפתחה הנשכה הזאת ואפלו וכי אומרים לה
(שם) צאי לך, והעד אמרו (שם) צאי לך בעקבות החzan, עד
שהזהר לעילן זהה למלמד. ברם פשוט ואויל שאמר מכל
תרעין דההוא עלמא, שאין מקום מכל ואויל. רק
אומרים צאי לך, עד היותו חזר לעולם הזה, עד כאן
הרם"ק זכרונו לברכה שם.

יד. מכל תרעוי דההוא עלמא. עין שם שכתב
ברכם דבורי הזוהר וזה לשונו: תא חזי מה כתיב (שיר
השירים א' ח) אם לא תרעוי לך היפה בנים, אם אתה
אתה אתי בא דרישה, ולא אסתלקת בתקומתא, עד דלא
תיעול הכא, ולא ידעת ברזין דעלמא עילאה, צאי לך,
ליית אנת כדי למיעל הכא בלא ידיעה, עד כאן לשון
הזהר הקדוש שם. פרוש בא קרא מה ברבנן אם לא
תרעוי לך היפה בנים, (חפננו היא שהשם יתרחק אומר
לשלמה) אם אתה בא לדייעה ולא הסתכלת בתקומת
מטרם שבאת לבאן ואינון יודעת את סודות העולם
העלין, צאי לך, (פי) אין אתה ראהינה לבנס כאן ביל
ידיין, עד כאן.

ועין מה שכתב הרם"ק זכרונו לברכה בספרו אור יקר

(הרי זה) אבל הוא מסלך נביעה מאותו נהר ומאותו גן. אוילו, טוב לו שלא נברא בעולם, ולא ילמד אותה תורה שבסכט ותורה שבעל פה, שנחשב לו כאלו מוחיזר העולם לתהו ובתו ונורם עניות בעולם וארכ' הגלות.

(תקוניים תקון מג דף בב.)

ישראל למתעם מאילנה דחוי דאיו ה'αι ספר הזה יפקון ביה מן גלוותא ברוחך. עד פאן לשון בריעיא מהימנא שם. פרוש שעתיתים ישראלי לטעם מאילן הפסים שהוא ספר הזוהר הזה, שעיל זיו צאו מן הגלות ברוחמים, עד פאן. ולזה אמר פאן זעיר שמי שמווע עצמו מלמד מוד זוך וסתרי תורה, הרי זה גורם ארך הגלות חס ושלום, עין בכפסא מלך אות ס' ובואר למי ראי.

כתב בכפסא מלך (אותו) וזה לשונו: ומי שי יכול לננות לו רב שלילדרו גורם אויך לילותא. עוד כתב שם בכפסא מלך וזה לשונו: ומונקל הענש שבtab באן וקדע עוי: (זריך לומר: בחפון לר' עוי) רחמנא לאילן וליה דלא יתרי תיברי ולא יוליף וכ'ו, ממענו ידע גולד החיזוב ודול השקר למני שלומד הקבלה. כי למדו הזוהר בגיןסא בעולם אוניה עלולות. וכל שצנו אם זוכה להלמוד ולהבין פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה ארך מה שלא יעשה בלמוד הפשט טנה תמייה.

עד כתוב שם בכפסא מלך וזה לשונו: קים לון (מסכת סופה דף כ"א) תורה גונא ומצלא אפלו בעידנא דלא עסיק ביה, ואיך אמר טב ליה דלא יוליף ההיא אורייתא דבסכט ורבעל פה שהיא משנה וגמורא, שאין לה מידה טוביה הייטה (כמו שבחוב בסכט בא קציע דר' ל'ג) אלא ועאי למודו כל השהה אין לילום, אם אין מעטרו בזום אחד בבלמוד הקבלה, כי שקול הווא בגנד בלם. וזה שאמר גורמים דלא ישתקلون בחרן, דוק מיניה קא אם ישתקלון בהון כל אחד בפי יילתו אפלו יומ לישנה, תזוזתו גלה עושה פרות למעלה. וכל שפנן קובע עת להלשם שעיה אחת כל לילה, אז מבטה לו שהוא בן העולם, נחשב כאלו אחר העולם לתהו ובתו ובאמו.

לשון הפסא מלך שם. והנה מה שבtab בדרבי הפסא מלחה הנוצר לעיל קים לו תורה מונגה ומצלא אפלו בעידנא דלא עסיק ביה, קשה להבין. כי באמת מסקנת הגمرا במסכת סוטה (דף א') היא שתורה בעידנא דעסיק בה מונגה ומצלא, בעידנא

בודאי כאלו הוא יסלך נביעו מההוא נהר עין מה שבtab בכפסא מלך (אות מ') וזה לשונו: על ד' רזי תורה, היסוד הנקרא ר'א מתמלא אור חמוץין ורע קדש, אם יחסר יסתלק נבייעו מההוא נהר שהוא יסוד זעיר אפין.

וז. ומההוא גן יש לומר דהכנה היא לומר כי אם יסתלק השפע מסוד זעיר אפין (ען מה שבtab לעיל בדברו הפתחל פאל הו), ממלא חסך השפע מהמלכות הנקאות גן, כי המפלחות לית לה מנגמה כלום ורק מה שלחיא מקבלת מסוד זעיר אפין.

יח. ווי ליה טב ליה דלא יתרי בעולם ולא يولיף ההיא אורייתא וכו' עין מה שבtab בכפסא מלך (אות נ') וזה לשונו: אם היה עם הארץ יותר טוב לו, כי איינו גומג אם איינו לומד קבלה, כי אין לטיל בפרקדים קדם שעולם כרסו בשר ויין. אבל מאן דאוליף תורה שבtab (שהוא) בשר ללחמה של תורה, ישתחין (שהיא) תורה שבtab פה, ענשו כל קב גדול אם לא לומד קבלה. ואדרבה פוגם במלודו וטב ליה דלא يولיף ליה, כי אחרז עולם ליסוד שכירת הכלים, שמגביר הקלפות כשגרה והגען בישה, דמנע בטפה רזי תורה מרים. עד פאן לשון הפסא מלך שם.

יט. דאתחשב ליה כאלו אחרז עולם לתהו ובתו. עין מה שבtab בדרבי הזוהר הקירוש פרשת בראשית דף ט"ז): וען מה שבtab בספר באר למי ראי, וזה לשונו: ובabar (בזהו שם) ותكون קעולם היה, בכם התגלות סודות העלינוים וסתרי תורה שנקרה זו, נתבן ענן התהו ובתו שהר לדם התפקן. ולזה אמר ר'כא שמי שאינו נתן לב להבין סודות התורה שזו עקר תקונו של העולם, נחשב כאלו אחר העולם לתהו ובתו ובאמו. עד פאן לשון הבאר למי ראי שם.

כ. וברים ענייתא. בעולם עין מה שבtab לעיל בסעיף קמד ומה שבtab באבן יקרה בדברו הפתחל דגממין ענייתא. ואיך גלוותא. והענין הוא כי על ד' למדו סתרי תורה, יזכר לצתאת מן הגלות. וכןו שבtab בראיא מהימנא פרשת נשא (פרק קכ"ה) וזה לשונו: דעתינו

או' לבני אדם, שאינם לומדים סודות הטורה, רק פשוט שהוא לבוש התורה. פתח רבי שמעון ואמר: או' לבני עולם שהם אוטומי הלב וסתומי עיניהם, שהרי כמה סודות סתוםים יש בתורה, ואינם מסתכלים בהם, שאנים רוצים לאכל אלא תבן של התורה שהוא פשוט (שהוא) לבוש התורה, ואינם טועמים מן המכש שבפנים.

(תקונים מזוהר ח' דף קיח):

או' לאותם האוכלים תבן (עם) שפליים שבתורה, ואין יודעים בסתרי תורה, אלא בקלים וחווראים שבתורה.

(ריעיא כוונינו תחולת פרשיות כי יצא דף ערה):

מג. שאלת: מי זה האומר שצדר באמת למד זוהר הקדוש? **תשובה:** הדפסנו ספר ובו מובאים דבריהם של אלף צדיקים שאומרים שכוכ袍ים למד זוהר ואפילו ילדים, וכל שכן בחורים ואברכים.

ולבן הוא קורא אותה מחה, בגין המכש שחייב הפנימיות שבתורה העצומות. והוא ישותך לזרם הדפסה מלך נקט לשון זה, כי בן הוא לפיתורך ויסוף שם שתורה בין בעינן דעתך עסיק בה ובין בעינך ולא עסיק בה מנגנא ומצלא. אבל עקר בוגנותה היא לומר שתורה מנגנא בין בעינן דעתך עסיק בה ובין בעינך לא עסיק בה, שחו אלי בא כל עולם.

כו. לאינו דאלין תבן תבל דאוריתא. עין מה שכתוב בכל לסלים וזה לשונו תבל פרושו שפליים, כי על בראשית מא ו שפליים, תרגם יונתן, טובלי. עוד כתוב שם בהשלם וזה לשונו: דאלין תבן תבל דאוריתא לזרם שmorphisms מעובכת מטופ ורע, כמו תבן ושבליים המערבים מאל כל וקלפות.

כז. ולא ידע בסתרי דאוריתא יש לומר רהפהנה היא לומר, שאינו יוציא שיש גם סתרי תורה, אלא שהוא חושב שאין רק פשוטות התורה, עין לעיל בדרכו הפתחיל וכי לאינו.

כח. קלין וחוורין דאוריתא. ראה לומר דרישות כל וחומר שבתורה, וכן על גור זה שאור דרישות שבתורת הנגלה.

כמו. פתח רבי שמעון ואמר כי לבני עולם דאנון אטימי לבא וסתמיין עינין. דהאי כמה רזין סתמיין אית באוריתא ולא משגיחין בהון. שלא בעאן אלא כי למייל תבן דאוריתא דאיו פשוט לבוש דאוריתא, ולא טעמין מני מהחא מלגנו.

כמו. ווי לאינו כי דאלין תבן תבל דאוריתא, ולאי ידע בסתרי דאוריתא, אלא קלין וחוורין דאוריתא.

دلע עסיק בה אונני מנגנא אצולי לא מצלא, עין שם. ואולי יש לומר דהפסה מלך נקט לשון זה, כי בן הוא לפיתורך ויסוף שם שתורה בין בעינך דעתך עסיק בה ובין בעינך ולא עסיק בה מנגנא ומצלא. אבל עקר בוגנותה היא לומר שתורה מנגנא בין בעינן דעתך עסיק בה ובין בעינך לא עסיק בה, שחו אלי בא כל עולם.

כב. דהא כמה רזין סתמיין אית באוריתא ולא משגיחין בהון. ראה לומר שפלי דבר שבתורה, מරומים בה גם כן סותות התורה, ואישים קאלו אין לומדים רק חלק פשוט, ואינם מנסים ללמד ולרעת גם חלק הפסה.

כג. אלא למייל תבן דאוריתא. דאיו פשוט לבוש דאוריתא. יש לומר רהפהנה היא לזרם כי כמו שזכרנו הוא רק הפלבוש של התבואה, והעקר הוא הפנימיות שהוא החבאה. כן על גור זה לפשט הוא רק הפלבוש של התבואה, והעקר היא הפנימיות שהיא חכמת הקבלה.

כד. מן מחה מללאו. ראה לומר הפנימיות שהיא סתרי תורה, עין מה שכתוב לעיל בדברו הפתחיל אלא למייל.

מה שאלת: האדמו"ר שלי אמר שבחרורים אין צריכים למדוד זהר ומספיק שיקראו פתח אליה!

תשובה: אם האדמו"ר שלך אומר כן, יכול להיות לזה שתי סיבות:

א. אולי הוא לא יודע, פשוט לא למדו אותו, כמו הרבה אנשים שלא יודעים, ועל זה אנו אכן פועלים שאנשים כן ידעו.

ב. אולי הוא חס ושלום מן הערב רב האמיטים.

מה שאלת: זה בטוח רק אמר לדורות הקודמים, אבל אנחנו אנשים פשוטים זה לא אמר כלל.

תשובה: החפץ חיים ציוה לכל הבחרורים ואברכים לגמור כל שבוע כל הפרשה של הזוהר הקדוש, וזה ממש בדורנו.

מו. שאלת: איפה זה כתוב?

תשובה: כל אחד שקורא את הספרים שלנו יודע איפה זה כתוב.

לדוגמא: כתוב בזוהר פרשת ויקרא (בתרגום ללשון הקדש על ידי המקובל ר' יודל ראזנברג ז"עכ"א) כך:

אמר רבי יהודה, עתיד הקדוש ברוך הוא לגלוות סודות עמוקים של התורה, בזמן מלך המשיח, כתוב: "כִּי מֶלֶךְ הָאָרֶץ דַּעַת אֶת ה' פְּנֵים לִפְנֵים" (ישעהו, ט), וכותוב: "וְלَا יָלַמְדוּ עוֹד אִישׁ אֶת רֶعֶהוּ וְאִישׁ אֶת אֶחָיו לְאמֹר דַּעַת ה' כִּי כָּלִם יְדֻעַ אֹתִי לְמַקְטַצְנָם וְעַד גָּדוֹלָם" (ירמיהו לא, לא), אכן כן יהיה רצון (עד כאן לשון הזוהר).

קרוב לימות המשיח אפלו נערים ידעו נסודות

אמר לנו רבי שמעון לית רעותא אמר להם רבי שמעון: אין רצוננו של הקדוש ברוך הוא בזאה שיתגלה לעולם כל כך. וכשהיה קרוב לימות המשיח, אפלו נערים שביעולים עתידים למצוות דחכמתא ולמנדע ביה קאנן וחושבנית, ובזהו זמנא אתגלא לא כלא. ידו קצין ותשboneות, ובאותו הזמן יתגלה לפל.

(זהר הקדוש פרשת ויקרא דף קית).

רואים בזוהר בפירוש את הדברים שהיה בימי מלך המשיח שיגלה סודות עמוקים, רואים בפירוש את הקשר בין המשיח להזוהר.

ובספרינו ערכה של שעה מובה הרבה מאוד על זה ונביא על קצה המזולג רק מגדולי התורה של אחינו האשכנזים הליטאים וכל שכן שהחסידים צריכים ללימוד מזה:

אמר הגאון הצדיק רבי שלמה בלווק זצ"ל בשם רבו החפץ חיים ז"ע, שעיל למוד ספר הזוהר אין שם הגבלה כי רבו מדרש, והיה החפץ חיים מעורר לכלם שילמדו כל שבת את הזוהר של אותה פרשה ואפללו לבחרורים.

(ר' יוסף בן שלמה מפוז'ין, הוספות בנין יסף).

רבנו החזון איש ז"ע הורה לשואליו לומד זוהר בספר מוסר ולאחר לימוד בעצמו עם בן אחותנו, הגאון רבי שלMRI יהו גרא"י נמן זכר צדיק לברכה. ובזהדקנותו אחת התבטה כי בחכמת הנסתיר ישנו סגולות שלומות הקשות יותר כאלו שבגלה, והיה מסביר כי בשל כך נקראות חכמיה זו חכמת הקבלה, שכן אין להבינה אלא בקבלה, איש מפי איש עד אליו, או כמו שקיבל מאליהו.

ובספר מעשה איש, (עדותן קרן הגאון הקדוש החזון איש זצ"ל) כתוב מושמו: לשון הזוהר הקדוש מעורר יותר מכל מאמרי חז"ל.

מז. שאלת: אבל למה לא די שלומדים דף היומי, האם זה לא דבר גדול לדעת כל הש"ס?

תשובה: לנו זה דבר גדול, אבל ראה מה שאומר הרשב":

אוֹלְבִנֵּי אָדָם, שָׁאַנְםּוּ מִזְרָחֶת תְּהִוָּה, רַק פְּשֵׁטָה שְׁהָיא לְבּוֹשׂ תְּהִוָּה
פָּתָח רַבִּי שְׁמֻעוֹן וְאָמָר וַיַּלְבִּנֵּי עַלְמָא
דָּגְנָנוּ אֲטִימָין לְבָא וְסִתְימָין עַיִינִין. דָּהָא
כִּמְהָ רְזִין סִתְימָין אֵיתָ בָּאָרוּתָה וְלֹא
מִשְׁגַּחַי בְּהַזּוֹן. דָּלָא בְּעַאן אַלְאַמְיכָל
תָּבּוֹן דָּאָרוּתָה דָּאַיהוּ פְּשֵׁטָה לְבּוֹשָׁא
דָּאָרוּתָה, וְלֹא טַעַמְיָין מִן מְחָא מְלָגָא.
(תקונים מצהיר קת"ש דף קיה):

אוֹי לְאַוּתָם הָאָכְלִים תָּבּוֹן (עם) שְׁבָלִים
שְׁבָתוֹרָה, וְאַנְםּוּ יְדָעִים בְּסִתְרֵי תְּהִוָּה,
אַלְאָ בְּקָלִים וְחַמּוּרִים שְׁבָתוֹרָה.
וְוַיַּלְבִּנֵּוּ דָּאָכְלִין תָּבּוֹן תָּבּוֹן דָּאָרוּתָה,
וְלֹא יְדָע בְּסִתְרֵי דָּאָרוּתָה, אַלְאָ קָלִין
וְחַמּוּרִין דָּאָרוּתָה.

(ריעיא כמהקנنا תחולת פרשת כי תצא דף ערחה):

כָּל אַלְוֹ הָעֲסָקִים רַק בְּתֹزֶרֶת הַנִּסְתָּר וְלֹא בְּתֹזֶרֶת הַגְּלָה, הַם גּוֹרְמִים שְׁמֶשֶׁיךָ
יל' דָּמָן הָעוֹלָם וְלֹא יִשּׁוֹב, וְכֵן הַם גּוֹרְמִים עֲגִינּוֹת וְתָרָב וּבְזָה וְתָרָגָ וְאַבְדָּן בְּעוֹלָם
אֲפָלוּ פְּלִיטָה אַיִנוּ דִּמְשַׁתְּדִילָן בָּאָרוּתָה אֲפָלוּ כָּל אַלְוֹ הָעֲסָקִים בְּתְהִוָּה, כָּל

זכרנו לברכה בהקדמתו לפניו שער הקדמות (פרק א)
וכו. אֲפָלוּ כָּל אַיִנוּ דִּמְשַׁתְּדִילָן בָּאָרוּתָה וְכֵן. לְגַמְרִי
עֲבָדָנוּ וְכֵי עַזְןָ מִה שְׁחַקְשָׁה מָוִרִינוּ קָרְבָּתָה חַיִם וִיטָּל

חסד שעוזים, לעצם (המ) עוזים. באותו זמן (כתוב) "ויזכר כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב" (רוצח לוכר שלא ישוב לעולם), וזה רוח של מシיח.

אווי להם מי שגורמים לכך מן העולם

כל חסד דעתינו לנרגמייהו עבדין, בהווא זמנה (תהילים עח טל) ויזכר כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב, לעלמא, ודאי איה רוחא דמשיח.

וי לון מאני דגרמיי דיזיל ליה מן

תוכל הפלכות להוננות, (pare לחי ראי). לב. וזה איהו רוחא דמשיח עין מה שכתב במקצת עבודה זהה (רכח): אין בן דור בא עד שיכלו נשמות שבגוף וכו' (ישעה טז) כי רוח מלפני עיתוף ונשמות אני עשיתי, עד פאן. עין שם מה שכתב ברברי התוספות (ברבו המתחיל כי רוח) וזה לשונו: מishi נקרא רות, רק כתיב (איכה ד כ) רוח אפינו מishi השם. לאן גורמין רזיל ליה מן עולם ולא יתוב וכו' עין מה שכתבobar לחוי ראי (הגהה של בנו בעל מחת אלעוז) וזה לשונו: לאורה קשה הפלא ופלא הלשון ולא יתוב לעלמא, רקאי אל רוחא דמלך רוחים כנפר, וחס ושלום לומר דלא יתוב לעלמא. דהא אפלו הרשעים האלו שמרחיקים וממאיסים בחקמת הקבלה, ועבדין הכל וקן גורמייהו גורמן אוך הנחלות וממכבים באית הקמשית, אבל על כל פנים יתוב בזמנ מאחר, אבל לא שליא ישוב לעולם חס ושלום. אך הפרוש בעל פרחן כמו שהביא אדרוני אבוי מורי ורבוי זכתה יגן עליינו בדור תקון מ'ג' (רכח) גורמן באלו עולם הילשון התקוני זה רח הקודש תקון מ'ג' (רכח) גורמן באלו עולם הילשון גם זה דלא יתוב להו ובהו. ורקאי על זה הילשון גם אוי רוק על לעלמא, הינו דאחוירו עולם לתהו ובהו. ורקאי רוק על אותו הילשון ואותו דור שמרחיקין האנשיים הרשעים את באית משי ארקנו מלהנית עולם הילשון שהוא בחינת כל אדם בכל דור ודור. ואולי קאי רק עלייהם שטם לא יוארה, יען שתרחיקות, אבל בא יבוא במלהרה בימינו ברחמים, עד פאן לשון הגהה בספר באר לחוי ראי שם.

לד. גורמן דיזיל ליה מן עולם וכו' עינ' מה שכתב בספר באר אברהם וזה לשונו: א' (תהלים עח טל) רוח הולך ולא ישוב, ד' רוח דמשיח הוא בכל דור ודור הוא בא, אם זוכין ישראל או אותו יומ משגנןאים. אבל בשאנם עוסקים בחכמה הקבלה, א' (ישעה יט ח) ונחר יתרוב וביש, גורמן דאסטליק גינויו דחקמה, דעתו הוא בסוד חכמה ביבשה. ואשתאות ב' ביבשה, ב' שהיא השכינה הנקרה ב' ביבשה, עד פאן לשון הבאר אברהם שם. עין מה שכתב ברוך רבנו לררחה בספרו פרדים

עסקין ולא בכליות כל התלמידי חכמים העוסקים בתורה. והראיה על זה אמרו דרכ' כללות ואפלו כל אינון דמשתדל באורחא כל חסד דעתינו לנרגמייהו עבדין. ואין לומר דמלת כל היא יתרה ומשבשתא, שרי מקרא דורך (ישעה טז) וכל מסדו ציצ' השירה, שלא נאמר וחסדו, אלא וכל חסדו. לרמז כי כל התלמידי חכמים העוסקים בתורה הנקרה ממשיל לא כו' תורה חסיד על לשונה, הם דומים ביחסו להוא אל ציצ' השירה משום דלרגמייהו עבדין (עד פאן הוא לשון מוריו הרבה מים ויטאל זקורן לבכח שם בפרופוט והקסיא).

ועין שם בהמלה דבורי מוריינו הרבה ויטאל זקורנו לררחה שמאריך שם בכמה הקרים כדי לאאר מרוץ, וככתוב שם בסוף דבריו (בטור י טט) זהה לשונו: פרוש כי העוסקים בPsihi היגויים הטבעיים עליהם נאמר (משל ג ט) בשاملיה עשר וcob, והוא הפרש הנטוון להם בעולם הצע, כי בין עסקים בתורה הוא בבחינת היותם בעולם היה בדריני אסר והטר טמא וטהרה וכו', והם בגנד העבד העבד את רבוי, שבודאי הוא על מנת לקבל פרס, וכל חסד דעתינו וכו' בעקבדים ושפחות המשמשים את רכם על מנת לקבל פרס.

אמנם העוסקים בPsihi בתורה שרים בחינת התורה כפי מה שעוסקים בה בעולם הבא, עליהם נאמר (טט) ארך ימים בימינה, לעולם שפלו ארכ, בין הנכים לפני ולפנים ווישמש לפני אבוי שלא על מנת לקבל פרס. עד פאן לשון מוריינו הרבה ויטאל זקורנו לררחה (בקודמות לפפר שער המקומות) שם.

ל. בהווא זמנה ויזכר כי בשר הפה וכו' הינו כי הקדוש ברוך הוא מלמד זכות עליהם, כי התרשלותם בלמוד חכמה הפקלה הוא מחת מעתה הבנת מעד חמר העכו, כי הם בשר ודם ורשות מחמר, (pare לחי ראי). לא. רוח הולך ולא ישוב וכו' ורק איהו רוחא דמשיח הילשון הינו שבסבב זה הולך רוחו של מלך המשים ומתראר כל זמן אוך קזה ולא בא הנאה עוז, ממש דרומה אלקים נשיב רק על אינון דמת עסקי בחכמה הקבלה, שהוא סוד מהחכמה קדוםיה, אשר רק על ידה

ולא ישוב לעוזם, שאלות הם שעושים את התורה יבשה ואין רוצים לעסוק בחכמת הקבלה, שנורמים שמסתלקת ממנה נביית החכמה שהיא ' . והב' נשארת יבשה.

עלמא ולא יהוב לעלמא דאלין אינון דעבידין לאריהיתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה, דגרמיין דאסטלק נבייעו דחכמה דאייה ' מינה, ואשתארת ב' יבשה.

(תקונים תקון ל' דף עג)

מה. **שאלה:** למה אתם כותבים דברים חריפים נגד אדמוראים וראשי ישיבות שלא נותנים רשות לתלמידיהם ללמידה זהה הקדוש?

תשיבת: לא אני אומר את הדברים החריפים, אני רק מרים לך מccoli אל כל', הרשב' אומר את זה! ולא די זה אלא היה יותר טוב שלא בא לעולם.

זה לשון הזוהר הקדוש:

וי לוֹן דָּגְרָמִין לַעֲנֵיוֹתָא וְחֶרְבָּא וּבִזָּה אוֵי לָהֶם שְׁגָורְמִים עֲנֵיוֹת וְחֶרְבָּ וּבִזָּה וְהֶרְגָּ וְאַבְדָּן בְּעַלְמָא.

(תקונים תקון ל' דף עג)

מי שגורם לאנשים שלא ילמדו חכמת קבלה, טוב לו שלא נברא
מי שגורם שמסתלקת קבלה וחכמתה מאין דגים דאסטלק קבלה וחכמתה

ופרש רשי' שם זהה לשונו, בכתב נקם ברית, אין ברית אלא תורה בכתב אם לא בריתי יומם ולילה ורנית בו יומם ולילה. ובכתב חרב, ועל ידי חרב דרכינו משלהמת גורי מלכחה הפזה בא. בכתב עירא ט' מה ושלחתי דבר, בניי דבר. ובכתב בשברי לך מטה לך, ברוי בCTRL. עד כאן לשון רשי' שם.

והנה שם בדברי הגמרא מה שכתוב בעזון ביטול תורה, משמעך רצח לומר שאך על פי שלומדים תורה, היות שאין לומדים כלל זמן שהם יכולם ללמד והם מבוטלים תורה בחלוקת מן הזמן, אך הם גענשימים בחרב ובזה ודבר ובולת.

וכאן בדברי התקונים אירוי באן שלומדים תורה הנגלה, ותורת הקבלה הם מבוטלים לגמרי, על זה הוא אומר שהם גענשימים גם כן בטענית (שהוא עיין בחרב ובזה. וזה הוא יותר חמור מאשר גענשימים גם כן בהרג ואבן חס ושלום).

לו. מאן דגים דאסטלק קבלה וחכמתה וכו' אמרו אין

רמוניים (בשעור האותיות פרק ה בחלק ב' דף ס"א) זהה לשונו: ויש מי שפרש כי הב' היא מלכות, ומפני שנטהרה בבעלה (עיר אנטיה), נטיריה בה ב' זרועותיו שתחבקה בהם והוא באמצע. עניין מה לה. ווי לוֹן דָּגְרָמִין לַעֲנֵיוֹתָא וְחֶרְבָּא וּבִזָּה עיין מה

שכתבוב בכסא מלך (אות ק) וזה לשונו: שלא תאמר מפני שישירים שאין מקפירים אם יבוא משים או לא, כי יש להם על מה שייסמו ויישמו זerb כסלם. לוֹן דָּגְרָמִין לַעֲנֵיוֹתָא להם, ואיז ישתווקו לפמשים ולא ימצואו. עד כאן לשון ספאה מלך שם.

לו. דגרמין עניותא וחרבא ובזה וחרב וכו'. עיין מה שכתבוב בפס' שבת (וור' לא) בעזון וכו' ביטול תורה חרב ובזה רבה ורבר ובצורת בא ובמי אדים אוכליין ואיין שבעין ואוכלין לחםם במושקל. בכתב עירא ט' מה והאתמי עיליכם חרב נקמת נקמת בית וגן, ואין ברית אלא תורה שאמר (ירמיה לא' ח' אם לא ברידי יומם ולילה וגנו, וככתב עירא ט' וכו') בשברי לך מטה לך ואכפ' עשר נשים וגנו, עד כאן.

מתורה שבעל פה ומתורה ש בכתב, ונורם שלא יעסק בהן, ואומרים שלא יש אלא פשת בתורה ובתלמוד, בודאי (הר' זה) كانوا הוא מסלק נביעה מאותו נהר ומאותו גן. אויל לו, טוב לו שלא נברא בעולם, ולא לימד אותה תורה שכתב ותורה שבעל פה, שנחשב לו كانوا מחזיר העולם לתהו ובהו וגורם עניות בעולם ואך גלות.

(תקונים תקון מג דף בב.)

העולם, נחשב כאלו אחור העולם לתהו ובהו וכאמור. עד אין לשון הEAR למי שם. ונורם עניתא. בעלמא עין מה שכתבוב לעיל בסעיף קמד ומה שכתבוב באן יקרה בדרכו המתחילה רונמין עניתא.

mag. ואיך גלווא. והענין הוא כי על ידי למוד סתרי תורה, זופר לצתאת מן חגולות. כמו שכתב ברעאי מהימנא פרשת נושא (פרק כ"ה) וזה לשונו: ישראל למטעם מאילנא דחי' דאייה蒿 הא ספר הזהר יפקון ביה מן גלווא ברוחמי. עד אין לשון ברעאי מהימנא שם. פרוש שעתידיים ישראל לטעם מאילן המתים שהוא ספר הזהר הזה, של דז'או מן הלות ברוחמים, עד באן. ולזה אמר באן שמי שמונע עצמו מלמד זהר וסתרי תורה, הר' זה גורם אוך הגלות חס ושלות, עין בכפסא מלך (באות ס) וזה לשונו: וכי שיכול לנונות כתוב בכפסא מלך (באות ס) וזה לשונו: וכי שיכול לנונות לו רב שילמדו קבלה או חבר או מותך הספרים ומתרישל, גורם איך לךות. עוד כתוב שם בכפסא מלך וזה לשונו: ומגדל הענש שכתב באן ובך ע: (צורך לפה: בתהו לד' ע) רחמנא ליצין והוא ליה טב ליה דלא יתברר ולא יולך כי, מפנוי ירע געל החיקוב וגעל השקר למי שלומוד הקבלה. כי למוד הזהר בירא בעלמא בונה עולמות. וכל שבען אם יזכה למלמד ולבחן פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחר מה שלא

יעשה בלמוד נפשת שנה תמיינה. עוד כתוב שם בכפסא מלך וזה לשונו: קים לון (במסכת סוטה דף כ"א) תורה מגנאה ומצלא אפלגו בעידנא דלא עסיק ביה, ואיך אמר טב ליה דלא יולך היהיא אוריתא רבתכט ובעל פה שראי משנה ונגרא, שאין לה מדה טוביה הימנה (כמו שכתב במסכת בא ציעא ד' לג') אלא ועוד לא מודו כל השנה איינו כלום, אם אין מעתרו ביהם

מאורייתא דבעל פה ומאורייתא בכתב, ונורם דלא ישתדרון בהן, ואמרין דלא אית אלא פשת באורייתא ובתלמוד, בודאי פאלו הויל' יסלק נבייעו מההוא נahr ו מההוא גן, ווי ליה טב ליה דלא אתברי בעולם ולא يولיך היהיא אוריתא בכתב ואורייתא דבעל פה, דאתחשב לייה פאלו אחזר בעלמא לתהו ובהו, ונורם גרים מי עניות בעלמא ואך גליותא.

ازיך לomid קבלה, (פהא מלך אותן) עד כתוב שם בכפסא מלך וזה לשונו: כי עקר אויר זרעו לאדריך הם רזי תורה, כי אויר רז אתקרי, עד אין לשון הפסא מלך שם. ורניini כי אויר הוא בגימטריא (פסנין ר' ז).

לזה. كانوا הוא יסלק נבייעו מההוא נahr עין מה שכתבוב בכפסא מלך (אות מ) וזה לשונו: על ידי רזי תורה, הנקרא רזיא מותמלה אויר המוחין ורע קרע, אם יחרס יסתלק נבייעו מההוא נahr שהוא יסוד זעיר אנפין. לט. ומההוא אין יש לומר דהכוונה היא לאזכר כי אם יסתלק השפע מיסוד זעיר אנפין (ען מה שכתבוב לעיל בדורות הפתחל באלו הויא), ממילא יחסר השפע מהמחלכות הנקראת גן, כי המחלכות לית לה מגרצה כלום ורק מה שחייא מקבלת מיסוד זעיר אנפין.

שחייא מקבלת מיסוד זעיר אנפין. כי אין לטיל בפירוש קעם שימלא כרסו בשר גנו. אבל מאן דאליך תורה שכתב (שהיא) בשר לchromה של תורה, ושתחה אין (שהיא) תורה שבעל פה, עגנון כל כה גדול אם לא לימוד קבלה. ואדרבה פוגם בלםונו ושב ליה דלא يولיך ליה, כי אחור עלא פא ליסוד שבירת הכלים, שפוגבirk הקליפות בשנער וונן יקשה, דמנע בטפה רזי תורה מרה. עד אין לשון הפסא מלך שם.

מא. דאתחשב לייה פאלו אחור בעלמא לתהו ובהו. עין מה שכתבוב ברכבי הזהר הקדוש פרשת (נראשית ר' ט' ז'): בדור ש' ותקון העולם קיה, בכם החגנות סודות העלוניים וסתרי תורה שגURA אויר, נתבן ענן התהו ובהו שחייא קעם התקון. ולזה אמר הכא שמי שאינו נתון לב להבין סודות התורה שיזוז עקר תקונו של

לפיכך אני מבקש מכם רשותי אל תעשו עציכם תמיימים כאילו איןכם יודעים, הכל כתוב מפורש, והכל ידוע,ומי שלא יודע יכח את הספרים ויעין בהם וימצא.

שאלה: האדמו"ר שלי אומר, מספיק נגנות התורה: אני מבטה לכם שם כל האנשים היו לומדים נגלה היה בא משיח תיכף ומיד, והיה הכל טוב! **תשובה:** זה מה שהאדמו"ר שlk אומר, שעוד לא טעם טעם תורה לשם, בואו ונראה מה אומר הזוהר'ק והצדיקים הקדושים:

עם ישראל, גוי קדוש, זה קרוב לאלפיים שנה טובעים בגלות הנוראה, בצרות שונות ומשונות, כל יום גרוע מוקודמו, אסונות שלא שיעורם אבותינו, על מה ולמה? מדוע הגלות הקשה אינה מגיעה לסיומה?

מי מביא לעולם מלחים אסונות ועיות?

רבי שמעון בן יוחאי בתיקוני זוהר ([תיקון ל](#)) מזהיר: אויל אלו שלא רוצים למד את הזהר, מפני שהם מביאים לעולם עני, מלחים אסונות.

בעל חסド לאברהם ([מען ראשון נהר כ"ד](#)) מזהיר אותנו: גם על ידי החבור ההוא היה בטול הקלפות וקלות הגלות והשבחת הקטרוגים.

רבני רושלים, (שנת תרפא) קיוערים: כבר ידוע לבבונים מעלת למועד זהדר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיini פרעוניות וגאות קשות ורעות.

רבינו הקדוש רבי חיים ויטאל ([בהקדמה לשער ההקדמות](#)) אויל להם לבריות מעלבונה של תורה שאינם עוסקים בחכמויות הקבלה שהיא נוטנת לבדוק לתורה, כי הם מאריכים הgalות וכל הרעות המתרגשות לבוא בעולם.

וזה אכן פירוש המשנה (אבות ו ב): אמר רבי יהושע בן לוי בכל יום ויום בה קול יוצא מהר חורב וכיכרות ואומרת: אויל להם לבריות מעלבונה של תורה, כי בלי ספק בהיותם עוסקים בפשטה ובספורה לבדם היא לובשת בגדי אלמנתו ושק הושת כסותה וכל האמות יאמרו לישראל "מה דודך מודך", מה תורהכם מתורתנו, הלא גם תורהכם ספריהם בהבליל העולם. אין עלבון תורה גדול מזה, ולכך אויל להם לבריות מעלבונה של תורה ואיינם עוסקים בחכמויות הקבלה שהיא נוטנת בבוד ל תורה,

תורה מגנה ומצלא אפלו בעידנא דלא עסיק בה, קשה לרביין. כי באמת מסקנת הגمرا במקצת סוטה ([פרק כא](#)) היא שתורה בעידנא דעתיק בה מגנה ומצלא, בעידנא דלא עסיק בה אגוני מגנה אצולי לא מצלא, עין שם. ואולי יש לומר דהכפה מלה נקט לשון זה, כי כן הוא לפתרון הרבה יוסר שם שתורה בין בעידנא דעתיק בה ובין בעידנא דלא עסיק בה מגנה מצלא. אבל ערך ברכות היא לומר שתורה מגנה בין בעידנא דעתיק בה ובין בעידנא דלא עסיק בה, שיזרו אליבא דלעיל עולם אפלו לבי מסקנת הגمرا שם.

אחד במדוד הקבלה, כי שkol הוא בוגר כלם. וזהו שאמר ונרים דלא ישיטולון בהון, דוק מינה קא אם ישתקלון בהון כל אחד כיילתו עפלו יום לשונו, תורתו בלה עושה פרות למללה. וכל שכן אם קובע עת להשם שעה אחת כל לילה, אז מבקש לו שהוא בן העולם הבא מבני היכלא דמלכא ויהיה מרואי פני הפלך היושבים ראשונה במלכותה דראקיעא, עד כאן לשון הפסא מלא שם. והגה מה שבתוכו ברברי הפסא מלך הנזכר לעיל קיים לו

כִּי הַס מְאֵרִיכִים הַגָּלוֹת וְכָל הַרְעָוֹת הַמוֹתְרָגָשׁוֹת לְבָזָא בְּעוֹלָם, פָּנוֹפֶר לְעַיל בְּפַאֲמָר
שֶׁהַתְּחִלָּנו בְּהַקְדִּימָתָנו זֹאת וְזֹהַ עַצְמָו הוּא בַּת קֹול הַפּוֹכָרִי בְּכָל יּוֹם.

ונרמזו בפסוק "קֹול אָזָר קָרָא", ועל כיוצא בזה אמרו גם כן בספר זהה פרשנות בהעלתה (דף קג'ב) וזה לשונו: רבינו שמעון אמר, ווי לההוא בר נש דאמור, דהא אוֹרְיִתָּא אַתָּא לְאַחֲזָאָה סְפֻוִין בְּעַלְמָא, ומלאין דְּהַדְּיוֹתִי. ועוד האי מלחה דאַרְיִתָּא לְבוֹשָא דאַרְיִתָּא אַיהָן. ומאן דְּחַשִּׁיבָב דְּהַהְוָא לְבֹשָא אַיהָן אוֹרְיִתָּא מְפַשֵּׂש, ולא מלחה אַחֲרָא, תִּיפְחַח רוחיה, ולא יְהָא לְיהָ חַוְלָקָא בְּעַלְמָא דְּאַתָּי. ובגין כֵּפֶר אָזָר דְּוֹד הַמְלָךְ עַלְיוֹ הַשְּׁלָוֹם (תהילים קיט): גָּל עַנִּי וְאַבְּיָתָה נְפָלָות מִתְּזַרְתָּךְ, מִה דְּתַחְוֹת הָאֵי לְבוֹשָא דְּאַרְיִתָּא וּכְוֹ. טְפַשֵּׂין דְּעַלְמָא, לאָן מִסְתְּכָלֵי אַלְאָ בְּהַהְוָא, דְּאַיהָן סְפּוֹר דְּאַרְיִתָּא, ולא יְתִיר וּכְוֹ. עוד יש מקום אחר אחר כיוצא בזה בפרשנה הנזכר עצמה (דף קטט): וזה לשונו: ומאן דאמור, דְּהַהְוָא סְפּוֹרָא דְּאַרְיִתָּא, לְאַחֲזָאָה סְפּוֹרָא בְּלִבְדֵּקָתִי, תִּפְחַח רוחיה. דָּאי הָכִי, לאָן אַיהָן אוֹרְיִתָּא עַלְיהָ, אוֹרְיִתָּא קְשֻׁוֹת.

רבינו משה חיים לוצאטו זצ"ל צועק: והנה כלל זה הוא בידינו, שכל דור שלآل נבנה בית המקדש בימיו, אבל נחרב בימייו (ירושלמי יומא פרק א' הלכה א'), מארח שהפעה בעלי בחירה והיו יכולים לפעול במיעשיםיהם הטובים שיבנה בית המקדש ולא עשו, לבן מעלה עליהם כאלו נחרב בימיהם. בן הדבר הזה מואהר שנلو מושפט הבחירה למאס ברע ולבחור בטוב ולעשות תקונים גדולים על ידי עסק תורתנו ואין אנו עוסקים, נמיין, אלו הגרמי באזקיין, שהסתירה אחרא מתגברת, חס וחלילה, בפרט למود חכמת האמת, הוא למود הקבלה, הוא ראש לכל התקונים, כמו שאמר הרבה הקדוש רבינו שמעון בן יוחאי, זכרונו לברכה, בפה מולא: דביה יפקון ישראל מגלוותא - בזכות למוד הקבלה יצאו ישראל מן הגלות.

זאת אומר גם הרמח"ל, ומוסיף: בְּן אָדָם, בֵּין תְּבִין אֶת אָשָׁר לְפִנֵּיה, וְהַבֵּט נָא וּרְאָה, שֶׁכָּל הַתְּקוּנִים הַגָּדוֹלִים הַפּוֹתַחַת יָדֵךְ עַל יְדֵי עַסְקַת הַתּוֹרָה וְחַכְמַת הַאֲמָת. והנה הַחַכְמָה הַזֹּאת בְּקָרְנוּ זֹאת היא מונחת, ואין דורך ואין מבקש. (ספר דבורה עץ חיים לרהרמ"ל זע"א - בעל ספר מסלחת ישרים - והוא הקדמה לפוך פתמי חכמה, והוא מיסד על ספר עץ חיים למוריינו הרב חיים ויטאל ז"ל).

**הדוֹחָה חָלֵק הַנְּסָטָר שֶׁל הַתּוֹרָה, כְּדוֹחָה אֶת בָּلָה, וְדוֹמָה בָּאֶלְוּ דְּזֹחָה אֶת
הַאֲחֻדּוֹת בָּלָו וּמְתַחֵב בְּנַפְשָׁו.**

כל התורה בלה, חלק הנגלה ותנשטר, הכל אחודות אחד, והדוֹחָה חלק הנשטר שאינו חוץ בה, דוֹחָה בלה וננענש, כי הדוחה חלק מון האחדות כאלו דוֹחָה בלה. ומובל שפָן הַפְּלָעִיג עַל דְּבָרִי חַכְמִים הַעֲוֹסְקִים בְּחַכְמָה זו לְהַשְׁפִּיעַ לְהַשְׁכִּיבָה, כְּמוֹ שִׁתְבַּח בְּסֶפֶר הַקְּנָה לוֹ חַכְמָה יְשִׁבְלָו זֹאת, כי הַלּוֹמֶד בָּל הַתּוֹרָה בָּלָה לֹא נִקְרָא חַכָּם רק למידה, כי אם הַלּוֹמֶד כִּי לְהַשְׁפִּיעַ לְמִדָּה הַגְּנָרָת זֹאת וּכְוֹ. וזה שְׁבַתּוֹב הַגְּעוּר בְּלִילָה, הינו

שהוא געור וועסק רק בלבושי התרבות בחלק הנגלה הנקרא לילה כידוע, ואינו חפץ בא"ר התרבות, כי א"ר גימטריה ר"א, הינו ברזי התרבות וסודותיה, שיזרו בחינת תורת השם שנקרא יומם, הרי זה דומה באלו דוחה את האחדות כלו ומוחיב בנפשו, מה שאין כן אם חפץ גם בחלק הנsector שבטורה, הגם שאי אפשר לו להשיגו, על זה נאמר כי אם בתורת השם חפוץ, כמו שפירש האלשייר, וכאלו השיג גם חלק זה שבטורה, כי התופס חלק מן האחדות באלו תופס כלו כו'.

(תולדות יעקב יוסף פרשת קדושים. וכן כתוב בספרו כתנות פסים פרשת קדושים)

האגלה תבוא בשנעסך בחכמת האמת

וכך זעק הרמ"ל ז"ע בשער הקדמות: אמר ליה אלהו זכרונו לברכה לרבי שלמעון בן יוחאי וזה לשונו: רבבי בפה זכה אנת דמהאי חבורה יתפרנסון כפה עלי עד דיתגלא לחתא בסוף יומיא ובגניה "ושבתם איש אל אחוזו" וכו'. הרי מבהיר כי חטא זה החל להיות מאדם הראשון ועד עתה, וכאשר נשוב בתשובה לעסוק מהאהבה בחכמתה הזאת יגאל ישראל בمحבה בימינו אמן... וכן נגד כת חכמי הפשט אותם אשר הם מואסים לעסוק בחכמת האמת הנקרה עצם החיים וח"י עולם וועסקים בספורים הפשטים בפשוטן בלבד, ואומרים שעון בתורה אלא הפשט בלבד, חס ושלום, אשר הוא נקרה עצם הדעת טוב ורע פנצר לעיל, עליהםם אמרו (ירקיה שם כב): "חכמים היפה להרעד ולהיטיב לא ידעו", כי בספת היותם מואסים בעז החיים אין הקדוש ברוך הוא עוזר אותם והם שונים בפשטי עז הדעת טוב ורע ומחייבים אותו לרע ומחייבים את הטעhor ואסרים את המחר ופוסלים את הפישר ותקלות רבות יוצאות מתחת ידיהם בעוננותינו הרבהם.

והרי נתבארו כל הפתות אשר בעם בני ישראל, אשר כלם כאחד נמנעו מלהזיק בחכמתה זאת, כל אחד כפי שבתו ופניתו, עד שנתקים בנו בעוננותינו הרבים אין מנהל לה מכך בנימין יהודה וכו', פירוש, כי עם היוטם בנים מארי קבלה, עם כל זה נתיאשו מלחתעסך בחכמתה זאת. אין ספק כי דברים אלו בנבואה נאמרו על דורות אלו האחרונים. שלא כסברת חכמי דורותינו אלה, החושבים בדעותם כי כבר השיאנו מה שאיריך להם ושמחים בחלם, והנה הפתות מעיד וירא כי אין איש וישתוים כי אין מפגע, בלשון שללה, אויל לאזנים שכש שומעות ואוי לעיניים שכש רואות, עדותנו יתפרק עליינו, ואין לנו לב לדעת לחזר ולהתעסך בחכמה זאת, להזיק חברה, כמו שכתוב ואביט ואין עוזר ואשפוזם ואין סומך. והוא בקהינו עסוקים בחכמתה זאת, כי על ידה תקרב האגהלה, וככיוול ישועתה לשכינת עוז הינו ממירם להצמיחה, כמו שכתוב ותוועע לי זרע, לי מפש כביבול, ונאנפר לעיל בפמאמר שהתחלנו בהקדמתנו זאת, כי הכל תלוי בעסך החכמתה זאת, ומנייעתנו מלחתעסך בה היא גורמות אחר ועכוב בנין בית מקדשנו ותפארתנו המקנעה ונקרא הדר הכרמל, כמו שאמר הפתות ראש עלייך ככרמל.

וזה מה שאמר הכתוב: רְאֵיתִ וַיַּגֵּה הַפְּרֶמֶל הַמְּדָבֵר, כִּי לְסֹבּוֹת הַנּוֹקְרִים לְעֵילָה
הַיָּה הַפְּרֶמֶל מִדָּבֵר שֶׁם בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, כְּנַזְפֵּר לְעֵילָה כִּי כָל דָּוֹר שֶׁלָּא נִבְנָה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בַּיּוֹם, תְּהִרֵי הוּא כְּאֵלֹו נִחְרַב בַּיּוֹם, וְכָל עָרֵיו הַם עָרֵי יְהוּדָה נִתְצַוׁ גַּם הַם וְכָל
הַרְעָה הַזֹּאת הִיא מִפְנֵי הַשָּׁם מִפְנֵי חֶרְוֹן אֲפּוֹ, פִּירֹושׁ מִפְנֵי הַחֲכָמָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר עָסָקה
לְחוֹרוֹת, כִּי כָל הַתּוֹרָה שָׁמוֹתִי שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, זֶה שְׁפָטוֹב מִפְנֵי הַשָּׁם, הִיא
הַחֲכָמָה, שָׁאֵין מַתְעַסֶּק בָּהּ, וְגַם מִפְנֵי חֶרְוֹן אֲפּוֹ, פִּירֹושׁ, כִּי אֵין לוֹ לַהֲקֹדֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
קוֹרֶת רוח בְּעוֹלָמוֹ, אֶלָּא כַּאֲשֶׁר עוֹסְקִים בְּחֲכָמָה זוּ.

בָּזָהָר שִׁיר הַשִּׁירִים עַל פְּסֻוק (שיר הַשִּׁירִים א') הָגִידָה לִי שְׁאַהֲבָה נֶפֶשׁ וּכְי' זָכָאי
כָּל אַיִלָּוּ דְּמִשְׁתַּדְלִין לְמִנְדָּע בְּחַכְמָתָא דְּמִאֲרִיהוֹן, וְאַיִלָּוּ יְדָעִין וּמִסְתְּכִלִּים בְּרִיּוֹן
עַילְּאֵין, בָּגָיּוֹן דָּבָר נָשׁ כִּד נֶפֶשׁ כְּמַהְיָה עַלְמָא, בְּהָאִי אַסְתְּלִקוּ מִנְיָה כָּל דִּינִים דְּעַלְמָא.
וְלֹא עוֹד, אֶלָּא דְּמִתְפַּתְחָהוּ לִיה תְּרִיסָר תְּרֻעִי דְּאַפְּרִסְמָנוֹא דְּכִיא דָכְלָה חַכְמָתָא עַילְּאֵה
תָּלִיאָה בָּהּוּ. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שְׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא חַקֵּיק לִיה בְּהַהְוָא פּוֹרְפִּירָא, דָכְלָה
דִּיּוֹקָנִי גָּלִיפִּין תָּמִין בְּהָאִי עַלְמָא וּבְעַלְמָא דָאַתִּי, וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אַשְׁפְּעַשְׂעָא בְּיה
בָּגָן עַדְן, וְאַחֲסִין תָּרִין עַלְמָין, עַלְמָא דָא וּעַלְמָא דָאַתִּי. חַכְמָתָא דָאַצְטְּרִיךְ לִיה לְבָרָר
נָשׁ, חד לְמִנְדָּע וּלְאַסְתְּכָלָא בְּרַזְוּן דְּמָאֵרִיה. וּחְד לְמִנְדָּע לִיה לְגֻפִּיהָ, וּלְאַשְׁתְּמוֹדָעָא
מְאוֹן אֵיתָהוּ וְאַיִלָּוּ אֵיתָהוּ, וְתִיקְוָנָא דְּגָופָא הַיאָר אַתְּתָּפְחָן. וּמְאַיִלָּוּ זְמִינָן לְמִיעָל בְּדִינָא
קְפִּי מְלָכָא דְּכֹולָא. וּחְד, לְמִנְדָּע וּלְאַסְתְּכָלָא בְּרַזְוּן דְּגַשְׁמָתִין. מְאוֹן אֵיתָהוּ הַהְיָה נֶפֶשׁ
דְּבָיה, וְמְאוֹן אֵיתָהָא, וּעַל מָה אֵתָהָא לְהָאִי גּוֹפָא סְרוֹחָה, דְּיָמָא פָּאָן וּמְחַר בְּבָיה קְבָרִי.
וּחְד לְמִנְדָּע וּלְאַסְתְּכָלָא בְּהָאִי עַלְמָא דָאַתִּי בְּיה, וּעַל מָה אַתְּתָּפְחָן. וּלְבָתָר, בְּרַזְוּן עַילְּאֵין
לְאַשְׁתְּמוֹדָע לְמִיאָרִי. וְכָל דָּא יְסַתְּפֵל בָּר נָשׁ מְגוּןָהוּ דְּאָוְרִיתָא.

תָּא חִזִּי, כָּל מְאוֹן דָּאַזְוֵל לְהַהְוָא עַלְמָא בָּלָא יְדִיעָה, אָף עַל גַּב דָּאִית בֵּיה עַזְבָּדִין
טְבִין סְגִיאָנִין, מְפַקְדָּוּנִי לִיה מַכְלָל תְּרֻעִין דְּהַהְוָא עַלְמָא וּכְי'. תָּא חִזִּי, מָה כְּתִיב (שיר הַשִּׁירִים
א'): אִם לֹא תַּדְעַ לְךָ הַיְּהָה בְּנָשִׁים, אִם אַנְתָּא אֵתָהָא בָּלָא יְדִיעָה, וְלֹא אַסְתְּכָלָת
בְּחַכְמָה, עַד דָּלָא אַתְּתָּה לְהָכָא, וְלֹא יְדַעַת רַזְוּן דְּעַלְמָא עַילְּאֵה, אָף עַל גַּב דָּאִתְּתָּה הַיְּהָה
בְּנָשִׁים בְּמִצְוֹות וּבְמִעֵשִׁים טוֹבִים לִיה אַנְתָּא כִּד לְמִיעָל הַכָּא צָאִי לְךָ וּכְי' (עכ').

וְאַיְן סְפָק כִּי לְכָאָרָה יְשַׁתּוּם הָאָדָם בְּרֹאָתוֹ מָה שְׁכַתּוֹב לְעֵיל בְּשַׁנִּי הַמְּאָמָרִים
דָאָף עַל גַּב דָּאִית לִיה עַזְבָּדִין טְבִין סְגִיאָנִין, מְפַקְדָּוּנִי לִיה מַכְלָל תְּרֻעִא דְּהַהְוָא עַלְמָא
וְאַתְּדָנָת בְּכָל יוֹמָא. אַמְּנָם הַמְּשִׁכְלֵל בְּדָבְרִי רְבָנוֹ יְחִינָנוּ בָּנוֹ זָכָאי, רְבָנוֹ שֶׁל תְּנָאִים מָאֵרִי
מְשִׁנָּה, שְׁרָאוּהוּ בְּעֵת פְּטִירָתוֹ שְׁהָה בָּזָה, וְהַשִּׁבְעָשָׁישׁ לְפָנָיו שְׁנִי דְּרָכִים וְלֹא הָהִי
יְזָע בְּאֵיזָה דָרְךָ מַוְלִיכִים אָזָהוּ, וּבְמִסְכַּת סְכָה סְפָרוֹ עַלְיוֹ גְּדוֹלוֹת וּגְפַלְאוֹת וְאַקְרָבוֹ עַלְיוֹ
שֶׁלָּא הָנִיחַ לֹא מַקְרָא וְלֹא מְשִׁנָּה וְלֹא תְּלִמּוֹד וּכְי' וּמְעַשָּׂה מְרַכְּבָה שִׁיחָת דְּקָלִים וּכְי'
וְעַם כָּל זֶה קְיָה מִתְּרָא.

גַּם מְצִיאָנוּ בְּרַבִּי אָבָהוּ אֲשֶׁר שׁוֹפְרִיהָ מְעַנֵּן שׁוֹפְרִיהָ דִּיעַקְבָּב אָבִינוּ עַלְיוֹ הַשְּׁלּוּם
כַּפִּי קְשָׁר נִשְׁמְכוֹתָנוּ בָּוּ. וְאַמְרוּ בְּגָמְרָא כִּי עַלְיוֹ נִאָמֵר "זְקָן וּנְשָׁוֹא פָּנִים" הוּא הַרְאָשׁ דָא

רבי אבהו, שחיו נושאים פנים לדרכו בעבורו בשמים, והיה אומר בשעת פטירתו "זאנַי אָמְרָתִי לְרִיקִי גָּעֵתִי לְתֹהוֹ וְהַבָּל כְּחֵי כְּלִיתִי", וכל בעל שכל יתמה מדברים אלה ולא יובנו, זולתי במא שכתבת למעלה ענין הפרש עסוק התורה בפסחיה, שהם תורה העולם הזה אשר היא הכל לפני תורתו של משה ותורת העולם הבא וזה סוד "لتהו והבל כח' קלית'". ואלו באתי להאריך בavor כל המאים האלו, יכול הזמן והיפה לא יכול. אכן נוכל להבין בדרך קאירה כי הנופר לעיל, כי שכר מצות ותורה הפסחית היא בעולם זהה ובגון עזן הארץ, האמנם למיט עליכם עלאה אי אפשר עד שעיסק האדם כי יכלתו כי אשר תשיג ידו בחכמה זהה, ואי לא כדי מפקיע ליה מכל טרען דעתך אלא על גב דאייה יפה במצוות ובמעשיהם טובים. (על' הקדמת מהר"ו לעז חיים). הכל תלוי בעסוק החכמה הזאת, ומונעתנו מלחתעסק בה היא גורמת אחר ועפוב בנין בית מקדשו ותפארתנו (קדמת הרבה חיים ויטאל לעז חיים).

ובגלל שעתידים ישראל לטעם מאיין החים שהוא ספר הזוהר הקדוש, יצא על ידו מן הגלות.

(רבי שמואל בר יוחאי, האhor, נשא אותן צ')

בגויי דעתיד�ויה ישראל למיטעם משום שעתידים ישראל לטעם מאילן מאילנא דחיי דאייה蒿 האי ספר הזוהר, החים שהוא ספר הזוהר הזה, על ידו יצאו מן הגלות ברחמי.

(רבי מהימנא פרשת נושא דר' כד):

הגאון מוילנא. (ספר אבן שלמה 3, 11) **מעוזר אונתנו:** הגולה וביאת המשיח תלויים רק בלמוד הקבלה (ראה עוד בפנים הספר).
בזכות למוד הזוהר הקדוש יבוא הגואל.

(רבי אליהו בן סולימן מאני, כסא אליהו, שער ד')

קרוב לימות המשיח אפלו נערים ידעו נסתרות

אמר לו רבי שמואל לית רעות אמר להם רבי שמואל: אין רצונו של קדושה בריך הוא בדא דיתגלי כל

בעת הגולה, מפני שהנפשין הוא לאוותם שהם בסוד הפסח מסתרא דעתן הדעת וכו', שנשחתם מבריאות יצירה שם (תהלים יב ט) סביב רשותם יתחלון. מה. דעתינו ישראל למיטעם וכו'. ולא ערב רב, (דפסק אליעזר).

מו. למיטעם מאילנא דמי וכו'. בסוד (פה שבתו במא ברשות דר' י). עולמה תראה בחיה, חיות אורות רוחניים של עולם עליון (דפסק אליעזר). בזוכות אלו ישראל מז. יקoon ביה מן גלויה ברחמי. בזוכות אלו ישראל העוסקים בדברי הזוהר, יצאו כל ישראל מן גלוות המר מה, (דפסק אליעזר).

מוד. בגון דעתידין ישראל למיטעם מאילנא דמי וכו'. עזון שם בדברי הרעיון מה שכתוב בחדלה הענן. עזון שם מה שבתו באור החמה בשם הרם' זכרונו לברכה, וזה לשונו: והענין כי מסתרא דאצלות מתורה מתחכורת מצד הספירות הנאצלות, וכל עניין מ佗רה מצד גבשנות פרושים בסוד פרוש הזוהר. וכך אשר יהיה הגולה שיתהפטלו הקלפות ויתבררו ישראל וייה בלם בסוד הטוב, אוטם שקסחו עצם בסוד משלים טובים ונתחשכו בטעניהם ובתפלתם על דרך הסוד בטהרה ובנקות, אל בל ספק בהם מותנו צד עז חכמים מצד הנשמה דאצלות. ואלו אים אריכים לסייעין

לעוֹלָם כֵּל כֶּה. וְכַשִּׁיחַה קָרוֹב לִימוֹת הַמִּשְׁיחַה, אֲפָלוֹ נָעֲרִים שָׁבְעוֹלָם עַתִּידִים לְאַשְׁחָחָת טָמִירִין דְּחַקְמָתָא וּלְמַנְדָע בֵּיהֱ קָצַין וּחוֹשְׁבָנִין, וּבְהַהוּא זָמָן אַתְגָּלִיא לְכָלָא.

(זהר הקדוש פרשת נזרא דף קה.)

מורינו הרב אברהם איזורי ז"ע בהקדתו לספר אור החמה (בדף הראשון טור ג) וזה לשונו: ומונשת ה' (אלפים) ש' לעזירה מוצואה מן המבחר שיתעסכו ברבים גדולים וקטנים. עוד כתב שם זה לשונו: ואחר שבזות זה עתיד לבוא מלך המשיח, ולא בזות אחר, אין ראוי להתרשל, וכי שחננו הארץ ונגע ונמצא והשתדל וזהה להשיג חלק החכמה המושג בעולם הזה, וזה לטעם בעולם הזה קצר מותענו הגולם הבא.

מי עמוק ישראלי! מה נהדר לראות ולהודיע איך עם ישראל מתגיס ללחום מלחמותה של תורה, מצטרף לחילימ בצבא ה' ע"י הלימוד היומי בזוהר הקדוש. מה מפעים ומוגש להוויה לתשוקה של העם כלו להביא את הגאולה השלים ב Maherha.

אור הזוהר הולך ומתרפש בעולם כולו וכשיגיע ויבעיר ויאיר כל פינה נזכה בעזה לאור שבעת הימים לגאולה השלימה במהרה בימינו Amen.

לשונו: ומזאתי כתוב כי מה שנגזר למעלה שלא יתעסכו בחכמה האמת ב글וי, היה לנו קצוב עד משפטם שנת ה' (אלפים) ר"ג, ומשם ואילך יקניא דרא בתרא והתורה הזרה והרשות נתונה להתעסק בספר התורה. ובתקנתו למורה זמנה אמר רב קדשו טור ג' וזה עלינו בהקדתו לספר אור החמה (פרק ראשון טור ג').

הוראה לחייב חשבון תורם יקר אנא מלא במקומות הלבנים

שם פרטי	שם המשפחה	טלפון	כתובת הסניף	מספר חשבון	סוג חשבון	בנק	סניף	קוד מסלול

שם פרטי	שם המשפחה	טלפון	כתובת הסניף	מספר חשבון	סוג חשבון	בנק	סניף	קוד מסלול

אני/הח"מ _____ מס' זהות _____ רחוב _____ עיר _____ מיקוד _____ טלפוני _____

(שם בעילו/ החשבון כמפורט בספרי הבנק)

- נותרים לכל בוחר את חשבונו/גנו גייל בסיניפטם, בין תוחמה בסכומים וביפויים שיופיעו לכם פדי פעם בפערו באציגי מנשי, עיי' עין עדן התחתון" כמפורט מעלה בפרק הרשותה".
- ידוע לנו? :
- א. הוראה זו נתנת לביצול עיי' הדעה פמי/פאטאנן בכתב לבנק ולעיגן עדן התחתון" שתכנס לתוקה, יוס עסקים אחד לאחר מתו החודשה בנק ווכ, ניתן לביצול עפי' הוראת כל דין.
- ב. מראה רשותה/ם לבטל מושך מסויים בלבד, שודעה על כך תאפשר לע.ידיון לבנק כתוב, לפחות יוס עסקים אחד לפני מועד החזיב.
- ג. אהיה/נהיה רשותה/ם לבטל חובי, לא יותר מאשר יומי' מושך החובי אם אוכיה/עכיה לבנק, כי החזיב אינו תואם את המודדים או הסכומים שנקבעו כתוב ההרשאה, אם נקבעו.
- ד. ידוע לנו? כי הפרטים שצווינו בכתב הרשותה ו/או, יוציאו בידיהם החשובים וכו' לא תשלה לילען עיי' בוק פיוותה בין חוויכם אלה.
- ה. הנגן פועל בהתאם להוראות בכתב הרשותה זה, כל, עד עב' החשבון יאפשר אשרות, וכל, עד לא תוריה מעשי חוקות או אחרית לביצועו.
- ו. והבן רשותה/ם הרסדר הופרשו מכוב הרשותה, וא. תוריה לו סביר סברורה לד', יוזען לילען על כל מוד לאחר קבלת החלטתו, תוך ציון הסכמה.
- ז. אך לאשר לעיגן עדן התחתון" בספק המחויר, הקבלת הוראות אלו מפניע/טאות.

מספר פעמים _____ מתאריך _____ עד תאריך _____
חתימת בעל/י החשבון _____

שם פרטי	שם המשפחה	טלפון	כתובת הסניף	מספר חשבון	סוג חשבון	בנק	סניף	קוד מסלול

שם פרטי	שם המשפחה	טלפון	כתובת הסניף	מספר חשבון	סוג חשבון	בנק	סניף	קוד מסלול

קבילנו הוראות פ _____ לכבוד חוויכים בסכומים וביפויים
שופיעו באציגי מנשי שצווינו לנו פידי פעם בפערו. ואשר מסpter
חויכים/טאות בנק היה נקוב בהם, וכל בהתאם לפלאוטו בכתב
הרשותה.

רשפנו לפניו את ההוראות, ופעל בהתאם כל עד מג' החשבון יאפשר

אשרות, כל, עד לא תוריה מעשי חוקות או אחרית לביצועו, כל, עד לא תקציבנו יאפשר

אישור זה לא פועל בהתחייבותו/טאות כל פגע, לפי כתוב השווי שוחתם על ידיכם.

בכבוד רב,

בנק _____
סניף _____
חתימת והותמת הסניף _____

אישור הבנק

לכבוד "ען עדן התחתון" (עפי' זוהר פ' לך לך)

ר' נחשון 10 בית שימוש 29099

כית שעשי

קבילנו הוראות פ _____

שופיעו באציגי מנשי שצווינו לנו פידי פעם בפערו. ואשר מסpter
חויכים/טאות בנק היה נקוב בהם, וכל בהתאם לפלאוטו בכתב
הרשותה.

רשפנו לפניו את ההוראות, ופעל בהתאם כל עד מג' החשבון יאפשר

אשרות, כל, עד לא תוריה מעשי חוקות או אחרית לביצועו, כל, עד לא תקציבנו יאפשר

אישור זה לא פועל בהתחייבותו/טאות כל פגע, לפי כתוב השווי שוחתם על ידיכם.

תאריך _____